Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

34 years of God's Faithfulness

Vol. 34 | November 2025 | No. 6

Scenes from Gondia District of IPC Maharashtra

Pr. Wilson Varkey teaching
Pr. Santhosh Samuel Translating

Pr. T.E. Varghese

Br. Mathews Abraham

Br. P.M. Mathew

Evg. Varghese Kollakompil

Pr. Santhosh Samuel

Our social workers from Gondia

Social workers and their families of Gondia with team members

HEBRON BIBLE COLLEGE

ESTABLISHED IN 1992

33 Years of God's Faithfulness

Pr. P.M. Cherian	Pr. K.M. Varghese	Pr. K.A. Mathew	Evg. Varghese Kollakompil
President	*Vice-President*	*Secretary)*	*Administrator*
9665064190	9822112368	9004053473	9821332273

HEBRON BIBLE COLLEGE, 301-302, IPC Bhavan, Survey No. 164,
Plot No. 34-35, Usarli Khurd, Panvel - 410 206.

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Contents .....

Editorial 2

Five Charismatic Heresies Invading
THE PENTECOSTAL CHURCHES 3

Ugly fight for Possessions and Positions 5

Theme : Practical Life Instructions from
Evangelists : The Messengers of God's Love .. 7

Book of James (Devotional Six) 9

A Study on the Book of James (Part - 15) 11

A true Pentecostal believer 13

Children's Corner 14

बुरा और अच्छा समाचार 15

സഭായോഗം അത്യന്താപേക്ഷിതമോ? 17

ഒരു പലായനവും പരിണിത ഫലവും ! 19

കഷ്ടത ദൈവഹിതം 20

പാർശ്വവീക്ഷണം 22

യേശുവിനൊപ്പം എന്നാൽ യേശുവില്ലാതെ 23

അഭിമുഖം 24

All communications including materials for
publication should addressed to :
Editor, SUVARTHA,
P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.
E-mail : suvarthamagazine@gmail.com
suvartha@yahoo.com

●

Registered Letters / Money Orders
should be sent in the following address :
Mr. Varghese Kollakompil
A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 200/-	Rs. 2000/-
In Middle East	Rs. 500/-	Rs. 5000/-
In USA/Canada	$ 25	$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 10000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 8000/-
Full page (Inside) Single colour	Rs. 5000/-
Half page (Inside)	Rs. 3000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 1000/-

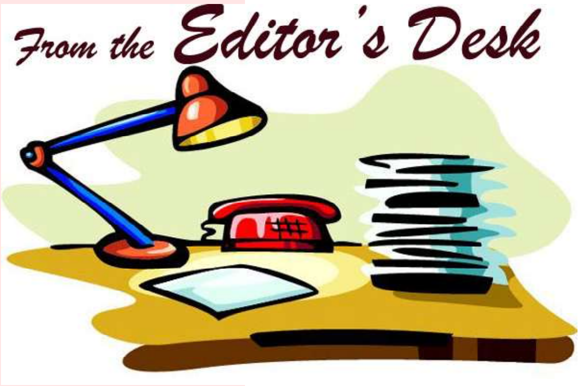

A Note of
Thanksgiving

*"Oh, give thanks to the Lord, for He is good!
For His mercy endures forever.
Oh, give thanks to the Lord of lords!
For His mercy endures forever!" (Psalm 136:1,3)*

'Thanksgiving' is not a seasonal affair. We should remember that every breath is a gift. Every sunrise is a reminder that God's mercy is new again. So thanksgiving is a permanent part of our lifestyle. It is a part of our worship. As the Psalmist says: *"Enter His gates with thanksgiving" (Psalm 100:4).*

Johnson K. Samuel

Suvartha Magazine's last issue of this year, 2025 is in your hands. We have the great satisfaction of having completed 34 years of publication of the magazine. We hope to continue the journey in the new year, too. As we seek the Lord's guidance and mercies, we request our friends to keep this ministry in your prayers. We record our sincere appreciation of the enormous efforts taken by Editorial Boards (past and present), Board of Executives and Publisher to make this possible. The role of our Publisher, Evg. Varghese Kollakompil needs special mention for his gigantic efforts needed to put all the sections - English, Malayalam and Hindi - together, set pages, print the magazine and mail it out.

At this time, our memories go back to (late) Pastor K.V. Kurien, the driving force behind the starting of the publication who found the resources, both financial and material, for the project. We miss him as he is now resting with the Lord. We also remember the services of Pastor Mathew Samuel, Pastor C.V. Samuel and Bro. Thomas Ninan who have gone to be with the Lord. They served on the Editorial Board of the magazine for many years. We cannot forget Pastor Samuel John who guided the publication as its Chief Editor and the author of a series of valuable articles. He is currently busily engaged in other ministries that the Lord has entrusted with him. Prof. Sam Skariah and Pastor Saji, Peechi, rendered valuable services for the magazine until they relocated from Mumbai to Kerala. We also acknowledge the unflinching and contiuing support being given by Dr. Thomson K. Mathew, (former Dean, Oral Roberts University, USA) from the start of the magazine till now. We, who are currently taking care of the magazine, pray to the Lord to grant us His abundant grace and guidance to continue the work for the glory of His name and the extension of His kingdom. We encourage everybody, especially in Maharashtra State to kindle their hidden talents and use this platform to express themselves on doctrinal issues as articles, poems, stories or drawings.

Pr K.V. Kurien

Pr Mathew Samuel

Pr C.V. Samuel

Bro. Thomas Ninan

Although this note is written on the occasion of our completing 34 years and entering into the 35th year of Suvartha Magazine, 'thanksgiving' is not a seasonal affair. *(In USA, Thanksgiving Day is just a day on the calendar and happens only once a year!).* We should remember that every breath is a gift. Every sunrise is a reminder that God's mercy is new every day. So thanksgiving is a permanent part of our lifestyle. It is a part of our worship. As the Psalmist says: *"Enter His gates with thanksgiving and His courts with praise; give thanks to Him and praise His name" (Psalm 100:4).*

When we live thankful lives, we glorify God, we strengthen our faith and we reflect Christ to the world. Our lives are not perfect, but God is faithful and *"His mercy endures forever".*

Five Charismatic Heresies Invading THE PENTECOSTAL CHURCHES

Dr. Thomson K. Mathew D.Min., Ed.D.

Professor Emeritus & Former Dean, College of Theology & Ministry, Oral Roberts University, USA Member, Executive Board, 'Suvartha'

During the peak of the charismatic movement in the United States, I served as the dean of the College of Theology and the Seminary at Oral Roberts University (ORU). While many good things were happening through the charismatic revival, the spread of many heresies was a major concern to the theological faculty at ORU. Much of the invention and spreading of these heresies came through untrained pastors, unsupervised evangelists and unaccountable celebrity ministers. To address this situation, ORU College of Theology offered continuing education courses for charismatic ministers, opened a new non-degree division called Ministry Training and Development Institute (MTDI) and started a special program called Fast-Track MA program aimed at busy pastors of mega churches by offering academic degrees in a very user-friendly modular schedule. We had some impact but the heresies continued as *for-profit* ministers cleverly promoted them around the world.

These heresies spread most rapidly outside USA, first in African nations. It appears that while USA has seen some balancing of charismatic doctrines, the original heresies are still spreading in India and Indian churches abroad. The following is a short list of heresies I heard recently in Pentecostal gatherings with corresponding biblical truths. Please read carefully. All heresies contain partial truths, and unsuspecting believers can embrace false doctrines due to the partial truths contained in them. Please seek the whole counsel of God, check the scripture carefully like the Bereans (Acts 17:11) and don't be deceived by ruthless salesman masquerading as clergymen.

False Doctrine No. 1

God replaces our spirit with His Spirit. We don't have a human spirit after that. God's Spirit in us is called the inner man. In other words, we are mini gods now.

Biblical Truth:

Spirit-filled people have body, mind and spirit. Inner man is not the Holy Spirit. Our inner man must be strengthened by the Holy Spirit. If the inner man is the Holy Spirit, why should He be strengthened?

1 Thesselonians 5:23: "May the God of peace Himself sanctify you completely; and may your whole spirit, soul, and body be preserved blameless at the coming of our Lord Jesus Christ".

Ephesians 3:14-16: "For this reason I bow my knees to the Father of our Lord Jesus Christ, from whom the whole family in heaven and earth is named, that He would grant you, according to the riches of His glory, to be strengthened with might through His Spirit in the inner man…"

False Doctrine No. 2

People who do not speak in tongues will not rise at the resurrection. [That is, according to this doctrine, Martin Luther the reformer, John Wesley the preacher, leaders and converts of the Welsh revival, Simon Sir of Kerala, and Billy Graham will not rise from the dead.]

Biblical Truth:

All who are born of the Spirit will be raised from the dead.

John 3:16: "For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in Him should not perish but have everlasting life".

John 3:36: "He who believes in the Son has everlasting life; and he who does not believe the Son shall not see life, but the wrath of God abides on him".

False Doctrine No. 3

All pastors and all believers have the same gifting and anointing. There is no difference based on God's call or purpose.

> All heresies contain partial truths, and unsuspecting believers can embrace false doctrines due to the partial truths contained in them. Please seek the whole counsel of God, check the scripture carefully

Biblical Truth:

God divides the gifts of the Spirit to believers differently as He pleases. Gifting is based on calling.

1 Corinthians 12:7-11: "The manifestation of the Spirit is given to each one for the profit of all: for to one is given the word of wisdom through the Spirit, to another the word of knowledge through the same Spirit…But one and the same Spirit works all these things, distributing to each one individually as He wills".

Romans 12:3-6: "For I say, through the grace given to me, to everyone who is among you, not to think of himself more highly than he ought to think, but to think soberly, as God has dealt to each one a measure of faith. For as we have many members in one body, but all the members do not have the same function, so we, being many, are one body in Christ and individually members of one another. Having then gifts differing according to the grace that is given to us, let us use them…."

Pastors have a great responsibility to guard the believers from false teachers. Much of the New Testament was written to correct false doctrines. Pastors are commanded to preach the word and feed the people. Jesus asked Peter to feed His lambs. God rebuked the Old Testament shepherds who did not feed the sheep:

False Doctrine No. 4

Education for ministry does not matter. Higher level ministry training is unnecessary. Only the anointing is needed for all ministries.

BiblicalTruth:

All ministers and all disciples of Jesus need training that matches their calling. Training may be only a two-week seminar, or it may be a 10-year PhD or DMin depending on the calling, level of responsibility, and quality of ministry expected. Education is not a substitute for anointing.

2 Timothy 2:15 KJV: "Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth".

Luke 6:39-40: "And He spoke a parable to them: "Can the blind lead the blind? Will they not both fall into the ditch? A disciple is not above his teacher, but everyone who is perfectly trained will be like his teacher".

False Doctrine No. 5

Anxiety is a demon spirit. There is no real mental illness or emotional problems in the world. Every challenge in a believer's life is a spiritual issue or demonic activity. Spirit-filled Christians should not seek counseling.

Biblical Truth:

Jesus did not call anxiety a demon. He did not cast out anxiety. Anxiety is a human emotion. It is related to the brain and thinking. Some people have real anxiety disorders just like some people have cancer because people who have a body, mind, and spirit can get sick in any of these areas. The Bible is not against Christians seeking godly counseling.

Luke 2:48: "So when they saw Him, they were amazed; and His mother (Mary) said to Him, "Son, why have You done this to us? Look, Your father and I have sought You anxiously".

Luke 12:29: "And do not seek what you should eat or what you should drink, nor have an anxious mind". (Anxiety is a mind issue, not a demon issue.)

Philippians 4:6: "Be anxious for nothing, but in everything by prayer and supplication, with thanksgiving, let your requests be made known to God; and the peace of God, which surpasses all understanding, will guard your hearts and minds through Christ Jesus".

Proverbs 11:14: "Where there is no counsel, the people fall; But in the multitude of counselors there is safety".

Proverbs 24:6: "For by wise counsel you will wage your own war, And in a multitude of counselors there is safety".

A Biblical Warning to Pentecostal Pastors

Pastors have a great responsibility to guard the believers from false teachers. Much of the New Testament was written to correct false doctrines. Pastors are commanded to preach the word and feed the people. Jesus asked Peter to feed His lambs. God rebuked the Old Testament shepherds who did not feed the sheep: *"Woe to the shepherds of Israel who feed themselves! Should not the shepherds feed the flocks? You eat the fat and clothe yourselves with the wool; you slaughter the fatlings, but you do not feed the flock. Thus says the Lord God: "Behold, I am against the shepherds…" (Ezekiel 34:2-10)*. God promised, *"And I will give you shepherds according to My heart, who will feed you with knowledge and understanding" (Jeremiah 3:15).* ■

"Jesus answered, Most assuredly, I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of God" (John 3:5}.

Ugly fight for
Possessions and Positions!

"Now the tunic was without seam, woven from the top in one piece. They said therefore among themselves, "Let us not tear it, but cast lots for it, whose it shall be," that the Scripture might be fulfilled which says:"They divided My garments among them, And for My clothing they cast lots." Therefore the soldiers did these things" (John 19:23,24)

Rev. Dr. Wilson Varkey Ph.D.
Houston

Only with tears in our eyes that we can observe certain scenes happening at the foot of the cross of Jesus. One such incident is the display of man's evil desire – a desire for personal gains with no regard to whatever happens to others. What is surprising is that it is happening even at the foot of the cross.

Roman empire was well known for the strict enforcement of law and order in its territories. According to rule, a prisoner would be taken for crucifixion by a group of four solders. The soldiers were entitled to share the pieces of clothing of the prisoner.

Jews were very particular about their dressing style. A Jew usually dresses with five pieces of clothing: head dress, inner dress, outer garment, waist band and slippers. It is reasonable to assume that Jesus, too, who was born as a Jew could have been wearing such a set of clothing. So these items of clothing would naturally go to the soldiers who were taking Jesus for crucifixion.

The soldiers finished the job assigned to them. They were not emotionally involved in the whole process as they were used to crucifying prisoners. But Jesus is hanging on the cross suffering terrible agony. Even in that agony, the Lord glanced at the foot of the cross. The four soldiers who brought Him to the cross were sitting around on the blood stained ground unmindful of the suffering on the cross. They were discussing about how to share the garments of Jesus!

The four soldiers were pondering seriously about how to share the five pieces of Jesus' garments. They decided that the best way to an amicable solution was to cast lots. They joyfully proceeded with the process and finished sharing four pieces of clothing. Now came the turn of the most valuable piece of clothing – His outer garment.

This garment was without seam, woven from the top in one piece. There is a beautiful tradition surrounding this garment. The tradition is that this tunic was hand woven by His loving mother, Mary and presented to Him when He left His carpenter's shop and went out for public ministry - eventually to offer Himself as the ultimate sacrifice for the salvation of mankind.

> Now Jesus was going through intense pain on the cross. The soldiers were casting lots for His gown at the foot of the cross!

Such tunics were worn by the High Priests also in those days. The High Priest functioned as a bridge between God and man. There is no doubt that such a role fits Lord Jesus Christ perfectly. He is the most worthy High Priest who can bring man closer to God. Thus He has all credentials to wear the High Priest's gown.

> Such tunics were worn by the High Priests also in those days. The High Priest functioned as a bridge between God and man. There is no doubt that such a role fits Lord Jesus Christ perfectly. He is the most worthy High Priest who can bring man closer to God. Thus He has all credentials to wear the High Priest's gown.

Now Jesus was going through intense pain on the cross. The soldiers were casting lots for His gown at the foot of the cross! The soldiers were not bothered about the emotional relationship existing behind that gown. They were interested only in adding the valuable garment to their personal possessions. The Lord might have remembered the scripture writing: "They divided My garments among them, And for My clothing they cast lots". How strange it is that this ugly fight for possessions was being enacted at the foot of the cross on which the Lord was suffering excruciating pain

Extract from the book, "CROSS" by Dr. Wilson Varkey, Translated & printed with permission.

Jesus Christ did not wish to see His disciples engaged in such fights. The Lord desires that all His disciples remain in unity. He does not want His people to stay away from each other for the sake of authority or personal gains. Many people think that it is not practically possible to have unity and cooperation.

and was about to lay down His life!

What could have been the thoughts passing through the mind of the Lord at this time? Would He be surprised by the mindless behaviour of the soldiers or would He have felt sad about their attitude? Those soldiers were witnessing a unique incident which would never happen again in history! They were not concerned in the least. This was a Friday like any other Friday! The Person hanging on the cross was just another criminal. They did not know anything more. They were bothered about how the dying man's possessions could be made their own! Jesus could be shedding tears witnessing the evil desires of human beings and the tussle being enacted for personal gains. The cruel behaviour of the soldiers to cast lots at the foot of the cross would indicate the world's attitude towards the Lord. It was so heart-rending to ponder how men behaved so callously at the display of God's love on the cross.

It is a fact that such behaviour is continuing even today. The current Christendom has also sunk to the level of these soldiers who are fighting for Christ's garments at the foot of the cross! It is true about even those who claim to be spiritual leaders and who boast about the wonders of the cross. It is equally true of both ministry leaders and ordinary believes. All are interested in achieving personal gains by standing at the foot of the cross!

Let us not forget that the Lord is going to appear soon in His glory. He hung on the cross poor and naked to make us rich.

The tussle in the present day Christian community is not for garments. It is mainly for power and positions. There is no hesitation to abuse and destroy others to achieve the purpose. They are prepared to use any evil means. No one is noticing the tears that fall from the eyes of the Lord as He watches the struggles going on for personal gains in the church which is His Body.

Another area of fighting in the community is struggle to prove oneself right. Nobody is prepared to budge from their point of view. The tension increases day by day. The dispute may be on doctrinal issues or organisational matters. All claim to be standing at the foot of the cross of Jesus, but are far away from the truth of the cross in reality!

There are many who have fallen down in this tussle. And many have become scapegoats in this struggle, too. It is not easy to destroy another person to achieve one's goal. But the rule of the game is to destroy the opponent! It is a sad truth that we have become involved in fighting each other for different opinions and personal gains inspite of having witnessed the greatest event on this earth.

In church history, there have been many rivalries in the name of the Lord. In such struggles, many churches have been destroyed! Several ministries of the servants of God have ceased to exist! Many 'Christians' have become filled with malice and hatred and turned into fighting soldiers trying to cut down their rivals! All these fights are against their own brothren and happening at the foot of the cross, but without any relationship with the Lord!

Jesus Christ did not wish to see His disciples engaged in such fights. He prayed "that they all may be one, as You, Father, are in Me, and I in You; that they also may be one in Us". There is no difference of caste or color. The Lord desires that all His disciples remain in unity. He does not want His people to stay away from each other for the sake of authority or personal gains. Many people think that it is not practically possible to have unity and cooperation. But history has plenty of evidences of the impossible becoming possible. Did not the Almighty God take the form of man? Did He not die for His own creation? It means that unity is possible, too, if our hearts are open and willing.

Let us not forget that the Lord is going to appear soon in His glory. He hung on the cross poor and naked to make us rich. His clothes were taken by people who stood at the foot of the cross. Remember He clothed the naked people in the Garden of Eden, too. But if we continue our rivalries at the foot of the cross, He will soon appear in glory and power to bring everyone to judgment!

Do we have the courage to declare that the Person hanging on the cross is the Son of God? That is what the Centurion declared watching the events at the cross. The events were according to the plan of God to clothe mankind. How terrible it is to continue our rivalries at the foot of the cross? In such a situation, is there any difference between us and the soldiers who crucified the Lord? It is high time that we end our fights for possessions and positions. ■

Evangelists:

The Messengers of God's Love

“Behold, I send you out as sheep in the midst of wolves. Therefore be wise as serpents and harmless as doves" (Matthew 10:16)

Dr. Simon Chacko.
M.A., MBA, M.Th., Ph.D.
Sharjah, UAE

Expulsion from the Garden of Eden created a great vacuum in the life of man. Human beings were scattered, unsheltered, restless, peaceless, wandering, exposed to exploitation of sin, trustless, humiliated, hungry, in a self-made war zone, in confusion, conflict and self-contradiction. Victims of sins are peaceless until their spirit finds rest in the Prince of Peace.

Mansions cannot shelter them. The waters of any holy rivers do not quench their thirst. Wines are in vain to fill their vacuum. Any delicious diet does not promote digestion. No costly cloak can cover the nakedness since only the Prince of Peace restores the peace. Evangelists are the messengers of the great Prince Jesus Christ.

Who is an Evangelist?

An evangelist must have the eyes of God where love is possible, a divine heart where one can listen to people and stretchable hands where forgiveness may be granted. The love tool can penetrate and peruse any stony heart towards the cross which is the ultimate expression of love. Divine love prompts us to break the barriers and make things possible even in all catastrophes and complicated contexts.

In the story of the Good Samaritan, he identified with the wounded and provided him with proper care, which is the reflection of Love, where the priest and the Levite ignored that social service.

To know that the Lord loves us, to accept the gratuitous gift of his love, is the profound source of happiness for those who live according to the Word. To communicate this happiness is to evangelize. Every evangelistic announcement is prompted by a call for liberation from sin and its destiny and the transformation of lives through the power of the Gospel of Jesus Christ.

Evangelism is the promise of Liberation.

The basic understanding of any biblical office should derive from the bible itself. God Himself is the source of evangelist activity and He declares the truth in Genesis 3:15: *"I will put enmity between you and the woman, between your seed and her seed; He shall crush your head, and you shall lie in wait for his heel"* which includes the declaration of the promise of His Son in human nature and eternal restoration of ‘sin damaged’ human destiny and which is the gospel language. True Christian language arises from evangelical and doxological enthusiasm borne out of the transformative work of the living God. All evangelists need to be divinely proud enough for their office since it is the continuation of the divine declaration of the Great God in His generosity.

Now these are the offices that Christ gave to the church: *"the apostles, the prophets, the evangelists, and the pastors and teachers" (Ephesians 4:11)*. There are three references in the New Testament with the term evangelist:

1. Philip is designated as an evangelist in Acts 21:8.
2. The “office” of an evangelist (Ephesians 4:11)
3. Paul’s instruction to Timothy indicating the function of an evangelist (2 Timothy 4:5).

The first four gospel writers are also

> To know that the Lord loves us, to accept the gratuitous gift of his love, is the profound source of happiness for those who live according to the Word. To communicate this happiness is to evangelize.

> God Himself is the source of evangelist activity and He declares the truth in Genesis 3:15: *"I will put enmity between you and the woman, between your seed and her seed; He shall crush your head, and you shall lie in wait for his heel"* which includes the declaration of the promise of His Son in human nature and eternal restoration of ‘sin- damaged’ human destiny and which is the gospel language

synonymous with evangelists because of their evangelistic writings (Gospel).

The Role of Evangelist

The role of an evangelist is crucial because they bear the good news about eternity. The role of an evangelist can be primary as a divine connector between man and God. Their hands and tongues are so blessed since God is amazingly using them to share the agape love with the people. Each evangelist carries tremendous salvation experiences, which make the listeners more attentive. Our master's words are profoundly meaningful: *"Behold, I send you out as sheep in the midst of wolves. Therefore be wise as serpents and harmless as doves" (Matthew 10:16).* Yes! They are carrying wisdom and harmlessness in the role of an evangelist. Each evangelist, deeply trusting the divine grace and seeking the genuine protection of God through prayer and the church body, should not be left alone. The prayer warriors of the church should be on their knees while evangelists are in soul-winning. So collective responsibility is another highlighted Christian character of Evangelism.

Each evangelist, deeply trusting the divine grace and seeking the genuine protection of God through prayer and the church body, should not be left alone. The prayer warriors of the church should be on their knees while evangelists are in soul-winning.

The hybrid nature of the evangelist is an optimizing reality. An Evangelist does not need to come under the conventional definition of 'full-time minister' because an evangelistic activity can be anywhere at any time. The lion's share of the evangelist is a hybrid of secular and spiritual activities. Bread-winning and soul-winning can operate hand in hand.

The content and tools of evangelism.

Fruitful sharing must accompany genuine and divine love. Dr. Thomson K. Mathew writes in his book, "Ministry Between Miracles":

"Thus, witnessing becomes far more than just sharing a vocal testimony; witnessing becomes a fruitful existence as the light of the world and the salt of the earth. Love is the best tool of evangelism, and love is the best form of witnessing. The purpose of the church is to let the world taste God's love, and ministry is the way its members offer the world that taste".

The love-soaked Gospel can penetrate the hard surface and make sense of people's emotional and spiritual realms of personality. Here, the words are limited, and it is used to emit the genuine reflection of love on the cross. Love can sympathize and empathize with the genuine needs of persons if it is derived from cross-centric heart. It is the regular practice to see the tides of the baptism pool overjoyed due to its unceasing dancing in all seasons. Evangelists are so meaningful, and their part in the ecclesiastical life is significantly profitable for the church community.

It is fair to call Evangelists as primary caregivers - the healers, guides, sustainers and reconcilers. Teachers, preachers, counselors, organizers, celebrities; monitors of the community of faith, maintainers of the community, strengtheners of the community, and facilitators are the synonyms fit to the ministry and role of the evangelist.

It is fair to call Evangelists as primary caregivers - the healers, guides, sustainers and reconcilers. Teachers, preachers, counselors, organizers, celebrities; monitors of the community of faith, maintainers of the community, strengtheners of the community, and facilitators are the synonyms fit to the ministry and role of the evangelist.

They are the bridges between churches and brothers and sisters who are outside the church. They are the spokespersons for the Christ-kingdom. They are bearing the pain without any remuneration and even sometimes without proper acknowledgment for their service.

They are the hope bearers and the reason for the cheer of many faces. The presence of an evangelist in a community conveys that there is God and their invitation to be a part of church life itself is the visible evidence of eternal life and everlasting joy. ■

"For the time will come when they will not endure sound doctrine, but according to their own desires, because they have itching ears, they will heap up for themselves teachers; and they will turn their ears away from the truth, and be turned aside to fables. But you be watchful in all things, endure afflictions, do the work of an evangelist, fulfill your ministry" (2 Timothy 4:3-5)

Last in the Series:

Theme: *Practical Life Instructions from Book of James*

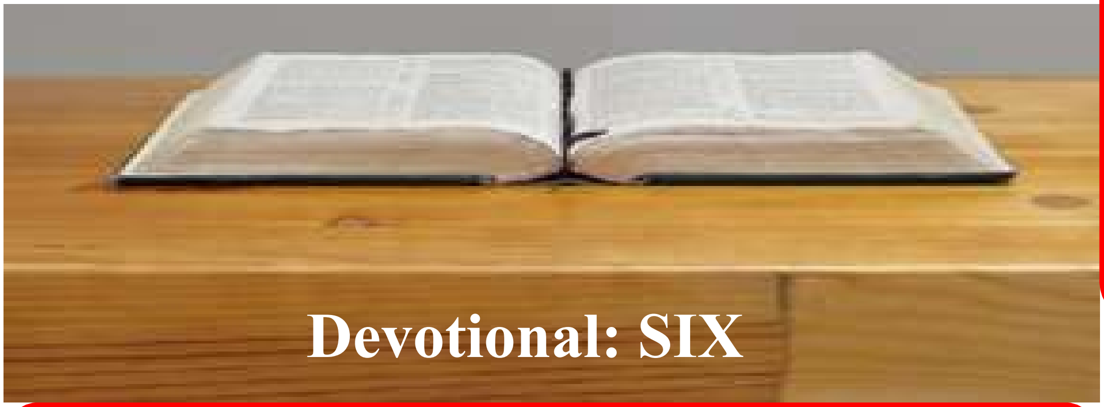

CONFESSION & PRAYER *will result in* HEALING & DELIVERANCE!

"Confess your trespasses to one another, and pray for one another, that you may be healed. The effective, fervent prayer of a righteous man avails much" (James 5:16)

As James brings his epistle to a conclusion, he turns his attention to believers in a church setting who are suffering (v. 13), sick (vv. 14-18) and backslidden (vv. 19-20). To effectively deal with sickness among believers, James proposes two things: the confession of faults to one another and praying for one another. Confession of faults to one another is necessary if there is to be healing since many sicknesses originate as a result of sin. This is evident from what Jehovah God had spoken to the Old Testament Israelites: *"If you diligently heed the voice of the Lord your God and do what is right in His sight, give ear to His commandments and keep all His statutes, I will put none of the diseases on you which I have brought on the Egyptians. For I am the Lord who heals you" (Exodus 15:26).*

Our prayer of faith cannot operate as long as sins are not confessed: *"He who covers his sins will not prosper, but whoever confesses and forsakes them will have mercy" (Proverbs 28:13)*. When confession is made, definite sins should be mentioned: *"If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness" (1 John 1:9).* Confession of faults is necessary, especially to those against whom the sins and injustice have been committed. If one sins against an individual, confession should be made to that individual. When there is trouble between individuals, they should get together and ask for pardon and do all in their power to make things right (restitution). This was what our Lord Jesus had spoken: *"Therefore if you bring your gift to the altar, and there remember that your brother has something against you, leave your gift there before the altar,*

> Our prayer of faith cannot operate as long as sins are not confessed.
> *"He who covers his sins will not prosper"*

Dr. Shibu Cherian
MS, MBA, D.Min., Ph.D.

Dr. Shibu Cherian is the Senior Pastor of International Pentecostal Assembly, Oklahoma. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ http://www.unitedintheword.com

We should not only confess our sins to one another, but we should pray for one another as well. Instead of holding grudges and allowing resentments to build up, we should maintain ourselves in fellowship with others through prayer. We see that God restored Job's losses when he prayed for his friends.

and go your way. First be reconciled to your brother, and then come and offer your gift" (Matt. 5:23, 24). This is especially true when one partakes of the Lord's Table as our unconfessed sins can bring sickness and sometimes even death (see *1 Corinthians 11:27-32).*

We should not only confess our sins to one another, but we should pray for one another as well. Instead of holding grudges and allowing resentments to build up, we should maintain ourselves in fellowship with others through prayer. We see that God restored Job's losses when he prayed for his friends and as much as he had before (Job 42:10). However, as per James, in order for our prayers to be effective and powerful, we should meet the following five conditions:

1. We should become righteous before God. This happens when we repent, confess, turn away from our sins, and live righteously. We should not allow sin to cloud our conversation with God as God will not hear us when sin lurks in our hearts (Psalms 66:18).

2. We should pray fervently. For our prayers to be heard and answered, we should pray with passion, sincerity, diligence and discipline.

3. We should pray effectively. For our prayer to be effective, we should expect results as we pray.

4. We should pray specifically. Our prayers should be specific and to the point. This was how Elijah prayed - specifically, first for a drought then for rain.

5. We should pray based on God's Word. We are required to pray in accordance with God's will (1 John 5:14), just like Elijah prayed based on God's directive in Deut. 28:12, 24.

Confession and prayer will result in healing and deliverance! Effective prayer is characterized by the earnestness, fervency and energy exhibited by a righteous man/woman in Christ. Prayer is powerful when we have faith, ask earnestly and boldly as we persevere and surrender to God's perfect will. Powerful results can happen from even a short time of prayer, as we can see from the prayer examples of Elijah (1 Kings 18:36-37) and our Lord Jesus Christ (John 11:41-42). God longs to meet with us and show His power in our lives. Prayer is really a child's helpless cry to the father's attentive ears. When we are helpless and cry out to our heavenly Father, He will hear and answer us speedily!

So, let's join with King David and pray this prayer today:

"I acknowledged my sin to You, and my iniquity I have not hidden. I said, 'I will confess my transgressions to the Lord,' and You forgave the iniquity of my sin. For this cause everyone who is godly shall pray to You in a time when You may be found" (Psalms 32:5-6). ■

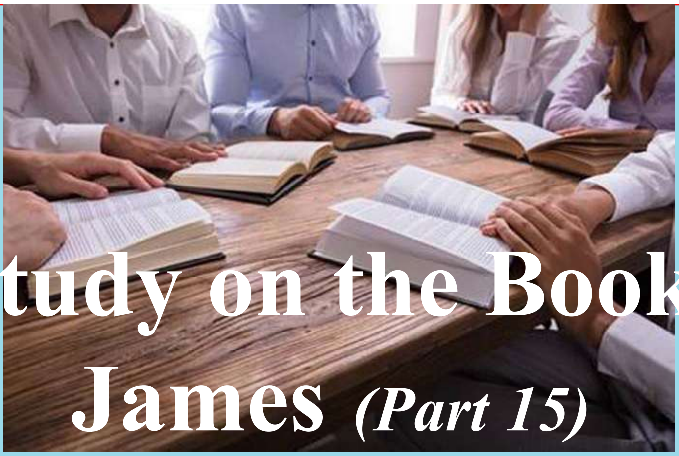

A Study on the Book of James *(Part 15)*

ANew Series of Bible Study

Rev. K.M. Varghese

Active Faith

"Was not our father Abraham considered righteous for what he did when he offered his son Isaac on the altar? You see that his faith and his actions were working together, and his faith was made complete by what he did. And the scripture was fulfilled that says, "Abraham believed God, and it was credited to him as righteousness," and he was called God's friend. You see that a person is considered righteous by what they do and not by faith alone" (James 2:21-24)

In this concluding passage on active faith, James points to two figures from the Old Testament - Abraham and Rahab - both justified by faith working through its deeds. They could not be more unlike each other. Abraham is a male; Rahab is a female. Abraham is known for righteousness; Rahab is remembered as a harlot. Abraham was justified by works of faith before the birth of the Jewish nation and before the giving of the Law. Rahab was justified by works of faith after the nation's birth and after the Law was given. Both, however, were Gentiles at the time of their justification. By pairing these two opposites, James shows that active faith - faith expressed in action - is God's provision for justification, whether male or female, righteous or unrighteous, Jew or Gentile, dwelling in the Promised Land or outside it.

Justification by Works

The root word 'dikaio' carries four related meanings: to prove right, to declare righteous, to practice righteousness, and to claim innocence (Hebrew-Greek Key Word Study Bible, pp. 1608–09). Of these definitions, the first two are primarily applied here. In this context, James uses the term "justified" with reference to Abraham and Rahab. God proved the faith of both to be genuine and declared them righteous.

The divine principle of justification is active faith. No one is justified by a dead faith - faith without works. On this matter, James and Paul are not in disagreement. James is not contradicting Paul's teaching that a person cannot be justified by the works of the Law. Rather, James refers to the works that flow from faith - the evidence of a living, active trust in God. Abraham was justified by active faith before the Jewish nation came into being and before the Law was given; Rahab was justified by active faith before she ever knew the Law.

Both apostles, though using different expressions, speak of the same truth. James describes justification by the works of faith, while Paul also upholds justification by active faith - he simply approaches it from a different emphasis. To be justified by works alone and to be justified by the works of faith are not the same. James makes this distinction clear, showing that genuine justification springs from a faith that acts.

Was not our father Abraham justified by works when he offered his son Isaac on the altar (James 2:21)? Scripture records of Abraham, *"he believed in the Lord, and He counted it to him as righteousness" (Genesis 15:6).* The text does not give Abraham's exact age at that point, but we know he was between seventyfive years old (Genesis 12:4) and eightysix years old (Genesis 16:16). The offering of Isaac takes place later, in Genesis 22, when Abraham was not yet one hundred and thirtyseven years old (Genesis 23:1; compare Genesis 17:17).

The point is that Abraham was already justified by faith before Isaac was even born. In fact, the Genesis account shows that Abraham's justification took place while he was still uncircumcised. Hebrews adds a fuller picture, recounting five distinct acts Abraham did by faith:

1. By faith he went out in obedience (Hebrews 11:8).

2. By faith he lived in tents (Hebrews 11:9).

3. By faith he waited for the city built by God (Hebrews 11:10).

4. By faith he offered Isaac as a sacrifice (Hebrews 11:17).

5. By faith he received Isaac back (Hebrews 11:19).

The offering of Isaac is only one of these acts. Abraham was justified before that event ever took place. Yet if we return to the root meaning of 'dikaio'- to prove true and to declare righteous - we see that Abraham's faith was consistently demonstrated by his actions, each act proclaiming his righteousness again and again. This is precisely what James is affirming: Abraham's faith was active, and his works continually proved it to be genuine.

Faith Works; Perfected

"You see that faith worked with his works, and by works faith was perfected" (James 2:22). This verse serves as a definition of active faith. James draws attention to two essential truths:

1. Faith worked together with works.

2. Faith is brought to completion by works.

Abraham's faith was not confined to his heart - it was manifested in his actions. Faith that remains only inward is lifeless. Abraham's heart was no graveyard for faith; rather, his faith was alive, flowing outward in visible deeds. Faith without works is unseen and unfinished. Just as a tree cannot be defined by its roots alone, so faith that is not completed by works cannot rightly be called active faith.

Abraham is God's Friend

The Scripture was fulfilled: *"Abraham believed God, and it was credited to him as righteousness," and he was called God's friend (James 2:23).* Here James affirms the authority of the Old Testament, treating the statement *"You shall love your neighbor as yourself" (Leviticus 19:18)* as Scripture. This shows that James fully embraced the Old Testament writings as inspired.

When Abraham believed God, his faith was counted as righteousness. The term "justified" comes from the language of the courtroom, while "credited" belongs to the language of accounting. In God's divine court of justice, those who come to Him with active faith are both declared righteous and counted as such in the divine account.

Because of this, Abraham received the rare honor of being called the friend of God. While Genesis records that Abraham loved God more than his only son Isaac (Genesis 22), it does not explicitly give him this title. Yet in the Old Testament historical and prophetic writings, Abraham is indeed called God's friend (Isaiah 41:8; 2 Chronicles 20:7).

James follows this by saying, *"So you see that a man is justified by works and not by faith alone" (James 2:24).* His focus is not on faith alone, but on complete faith - a faith that is more than emotion, more than intellectual understanding, more than mere willpower. This faith transcends all these; it is a divine reality that prompts God's response and compels the believer's action.

In Abraham, faith and works were not separate entities but inseparable aspects of one truth. His works were the outward expression of his inward faith, and his faith was perfected through the works it produced.

Rahab Justified by Works of Faith

"In the same way, was not Rahab the prostitute justified by works when she received the messengers and sent them out by another way? For as the body without the spirit is dead, so faith without works is dead also" (James 2:25–26). Rahab serves as the second Old Testament example of justification through active faith - faith that expresses itself in works.

Like Abraham, Rahab was a pagan by birth, yet both became radiant examples among those justified by a living faith in God. Rahab is uniquely honored in the New Testament, being mentioned in all three Jewish-oriented books - Matthew, Hebrews, and James (Matthew 1:5; Hebrews 11:31; James 2:25). She later became the wife of Salmon, a prince of the tribe of Judah (Numbers 22:3; Matthew 1:4–5), and the mother of Boaz, the great-grandmother of King David, thereby entering the genealogy of Jesus Christ Himself.

Rahab holds an important place in Israel's history as one of only three women associated with the preservation of Israel's line (Ruth 4:18–21; Matthew 1:5). By presenting Abraham and Rahab - two figures at opposite ends of the social and moral spectrum - James shows that active faith is not a rare or elite virtue but the common mark of all true believers. Rahab's faith was as genuine as Abraham's.

Though she was a prostitute, Rahab believed in the God of Israel, Yahweh. She foresaw His victory over Jericho, received Joshua's spies, and protected them from their pursuers. By sending them safely back, she demonstrated the reality of her faith. This act was not a mere human decision but the outward evidence of the living faith within her heart.

Faith and works are inseparable, just as the body and the spirit cannot exist apart. When the spirit departs, the body becomes lifeless; in the same way, when works are absent, faith is dead. Faith without works is like a corpse - it belongs, as James implies, not in the field of life, but in the graveyard.

"A true Pentecostal believer"

John Mathew Punalur
Houston

By definition, a true Pentecostal believer is one who is filled with the Holy Spirit, speaking in other tongues and living a life of Christian morality (Acts 2:4). If someone is not filled with the Holy Spirit and does not speak in other tongues, he/she is not a true Pentecost believer. We must stand by the true Word of God (the Bible). No one can change or remove the words of the Bible.

The following are some fundamental doctrines of Church:

Repentance, Salvation, Baptism (Mathew 28:19), Being filled with the Holy Spirit and speaking in other tongues (Acts 2:4), Holiness (walking in the Spirit), Separation, Fellowship, The Lord's Supper, Gifts of the Spirit, Fruit of the Spirit, Voluntary giving, Hope of second coming of Jesus, The great tribulation, The millennium rule and Eternity.

Principles of Giving

Contributing tithe is not written in the New Testament. A true Pentecostal believer can give tithe and contributions according to the Word of God, not by force or law.

Does the New Testament say believers need to tithe?

Quick answer: No, the New Testament does not say believers need to tithe. Tithing is an Old Testament requirement. Instead, believers are called to give freely from the heart, not under any pressure (2 Corinthians 9:7). Believers are encouraged to voluntarily give to the church (and to God) in proportion to their wealth.

There are a few references in New Testament on tithing. Jesus said: *"But woe to you Pharisees! For you pay tithe of mint and rue and every kind of garden herb, and yet disregard justice and the love of God; but these are the things you should have done without neglecting the others" (Luke 11:42).* It is also worth mentioning what Jesus said when He saw a widow putting her all into the treasury of the Temple: *"Truly I say to you that this poor widow has put in more than all; for all these out of their abundance have put in offerings for God, but she out of her poverty put in all the livelihood that she had" (Luke 21:1-4)*

If you are a true Pentecostal, you will give contribution to the church voluntarily (not by force or law) for the glory of God's work. And also participate in all spiritual activities in the church like conventions, cottage meetings, evangelism programs, fasting prayers, charity and all spiritual meetings including combined worships held by similar organisations. Fellowship is one of the fundamental doctrines of the church. If you have God's love, you should show unity and fellowship among believers. *"Behold, how good and how pleasant it is for brethren to dwell together in unity!" (Psalm133:1)*

No compromise

A true Pentecostal believer should possess strong moral character and maintain a deep, meaningful relationship with fellow believers. A true Pentecostal believer must worship the Lord in truth and Spirit, upholding fundamental Christian principles and values. They should not compromise with false teachings and practices. Furthermore, they should not allow, encourage, or support false doctrines, nor should they lead or attend meetings that promote such ideologies.

A true Pentecostal believer will not acknowledge the writings and preachings in social media by those who do not believe in Holy Spirit, power of Holy Spirit and speak in other tongues and do not live a moral Christian life. We must know and understand the truths about the church, the Pentecost, Holy Spirit and the manifestations of the Holy Spirit according to the Word of God in a true way. Nowadays people are interpreting the word of God in their own way, for their own benefit. And also they are teaching, preaching and performing in such a way that people are forced into thinking that they are manifesting gifts of the spirit.

The true Church is not defined by a name or building, but by truth, the power of Holy Spirit and obedience to God's Word. Look for a church that preaches the full gospel and follow apostles' teachings, especially Paul's writings. We must stand for the pure and true gospel of Jesus and also fight against the false teachings and doctrines. We must stand for Holiness and separation and also fight against carnal life and unholy spirituality.We must stand for the true worship with the Spirit of God and also fight against the carnal worship. A true Pentecostal believer should follow and obey the word of God.

The Great Commission

The church should also obey the Great Commission that Jesus gave to His disciples as recorded in Acts and the Gospels and make it a mission to go and preach the gospel (Acts 1:8, Mark 16:15, Matthew 28:18-20)

The need of our churches

We need to pray for the operation of the gifts of the Holy Spirit (1 Cor. 12:4-11; Rom. 12:6-11) in our congregations. At the same time, the fruit of the Spirit (Gal. 5:22,23) should be exhibited in each believer. If these two qualities are present in our churches, it will be a blessed experience, spiritually.

A person who obeys the truths mentioned above is a true Pentecostal believer. *"This is My commandment, that you love one another as I have loved you" (John 15:12). "And behold, I am coming quickly, and My reward is with Me, to give to every one according to his work" (Revelation 22:12).*

Children's corner

DELAY IS NEVER A DENIAL

"Let the little children come to me and do not hinder them"

Juby Anoop, UK

We may have become discouraged and perhaps puzzled as to why some times our prayers go unanswered. This true story can help us solve the puzzle! This happened during the war in Iraq. The US soldiers were doing their best and were advancing ahead but there came a point when they could not move ahead because there was sand storm and torrential rains hindering their crossing of the Euphrates river. One of the members of the troop (Kevin) was a believer and he called his Pastor and asked the church to pray so that they can advance forward to attack their enemy. Even though the church prayed earnestly, the rains grew more intense and continued for days together hindering the soldiers' plan. As the church kept on praying the rains kept on becoming more and more intense. Although Kevin was puzzled and disheartened, when the rain finally did stop he was shocked because the wind and the rains had eroded much of the river's banks and thus exposed hundreds of round, metal discs above the sand. Those were several land mines that the enemy troop had set in order to destroy them in the areas were the US troops planned to advance. As the rains were really heavy for days, the sand that covered the landmines were washed away and the troop was able to see and avoid it. So they realized that Lord loved them and His plans are different than what their mind could plan.

Dear friends, we too, like Kevin and his troop, have faced situation when we feel our God is not answering our prayers. We become so eager and anxious to complete our task, that we never realize God's task and His plan. We ask God to act on our task and when we see a delay we think it is a denial from God. This leads us to disappointments and mental agony. But realization of God's plan would give us peace as well as lead our lives to perfection. God who destines His plans for us has a greater and better plan because His thoughts are always above ours as it says in Isaiah 55: 9:

"For my thoughts are not your thoughts, neither are your ways my ways, saith the LORD. For as the heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways, and my thoughts than your thoughts".

Friends we serve a God;
Who is beyond imagination
Whose ways are beyond expectation
Whose love is also beyond our imagination

Man always starts his work for God with a huge publicity, stunning framework and so on arguing God is worthy of something big. But God's starting point is always intrinsic. Man's beginning usually ends in only a small percentage of lasting value. God's beginning always ends in perfection. God's beginnings may seem so small, they appear so little that we may not notice it but be assured God is silently working.

Both God and Men have got thoughts which are natural and essential to both but then the thoughts of men are finite and limited, whereas the thoughts of the Lord are infinite and boundless.

Dear friends, when your prayers go unanswered thank God because He knows what is best.

●

PROMOTED TO GLORY

K.C. DAVID
1949 - 2025
(Father of Pr. Jenin David)

"I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith." - 2 Timothy 4:7

November 15, 2025 The funeral Service will start from home at 9.00 am to 10:30 am, Gazi Manzil, Flat No. 2, Behind Sai Mandir, Near Rotary Club, Sahakarnagar, Bhanvaj Road, Khopoli.

The Funeral Service will be held At Khopoli Christian Cemetery from 11.00 am - 12:30 pm

Contact: 7775854488

Pr. Jenin David

बुरा और अच्छा समाचार

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

परमेश्वर की उपस्थिति परमेश्वर के भक्तों के लिए बहुत ही महत्वपूर्ण है। एक पवित्र भक्त के लिए परमेश्वर की उपस्थिति खास है। उसके लिए परमेश्वर की उपस्थिति अनुग्रह, प्रेम, आशीष, सुरक्षा, संभाल, जरूरतों की पूर्ति इत्यादि बातों को दर्शाता है (भं.सं.४६:५)। पुराने नियम में परमेश्वर का छोड़ा हुआ या त्यागा हुआ, एक दु:खद, निंदनीय, श्राप या घृणित माना जाता था (१शमू.२८:१५,१७; भं.सं.७१:११)। परमेश्वर ने जब भी अपने लोगों से वाचा बांधी उस वाचा या प्रतिज्ञा की आशीषों में से एक आशीष यह होती थी कि मैं तुम्हारा परमेश्वर हूंगा और तुम्हारे संग रहूंगा (उत्प.१७:७,८; २शमू.७:१४; फिल्म. ३१:३१-३३; साथ ही उत्प.३:८), जो परमेश्वर के लोगों के लिए आशीष ही नहीं, बल्कि एक ताकत भी होती थी।

जहां उत्पत्ति में मनुष्य को पाप के कारण परमेश्वर की उपस्थिति नष्ट हुई, पवित्र शास्त्र के अंतिम पुस्तक के अंतिम भागों में लिखा है, परमेश्वर का डेरा मनुष्यों के बीच में है, वह उनके साथ डेरा करेगा और वे उसके लोग होंगे और परमेश्वर आप उनके साथ रहेगा और उनका परमेश्वर होगा (प्रका.२१:३)। पवित्र शास्त्र में बुरा समाचार और अच्छा समाचार दोनों भी है। जहां पवित्र शास्त्र शुरुआत में सूचित करता है कि मनुष्य के पाप के कारण परमेश्वर की उपस्थिति का नष्ट होना और अब्राहम की संतान इस्राएल का, परमेश्वर की ओर से कुछ समय के लिए त्याग दिया जाना। तो नए नियम की शुरुआत में यह भी सूचित करता है, जो कि सब लोगों के लिए बड़े ही आनंद का सुसमाचार है कि उद्धारकर्ता, मसीह प्रभु का जन्म हुआ है जिसका नाम इम्मानुएल है, 'परमेश्वर हमारे साथ' और जिसका वायदा है, मैं जगत के अंत तक तुम्हारे साथ रहूंगा; मैं तुम्हें अनाथ न छोडूंगा और अंत में यह बताता है, परमेश्वर का डेरा मनुष्यों के बीच में है।

मनुष्य जो परमेश्वर के स्वरूप और समानता में सृजा गया था परंतु पाप के कारण मनुष्य ने परमेश्वर के स्वरूप को खो दिया; पाप की स्थिति में गिर गया; और मनुष्य और परमेश्वर के बीच बड़ा फासला उत्पन्न हुआ। उस फासले या अंतर को दूर करने के लिए परमेश्वर और मनुष्य के बीच एक सेतु को तैयार कर यीशु ने मनुष्य के पाप का सारा न्याय अपने ऊपर लेकर परमेश्वर के क्रोध को संतुष्ट किया। और क्रूस पर परमेश्वर और मनुष्य को निकट ले आया, सारे फासले को दूर कर दिया और दोनों में मेल किया (२कुरि.५:२१; रो.५:१)। हमें परमेश्वर के निकट लाने के लिए यीशु को स्वयं परमेश्वर का अलगाव सहना पड़ा। यीशु ने चेलों और यहूदियों से कहा, तुम मुझे अकेला छोड़ दोगे तौभी मैं अकेला नहीं क्योंकि पिता मेरे साथ है, मेरे भेजनेवाले ने मुझे अकेला नहीं छोड़ा.. (यूहन्ना. १६:३२; ८:२९)। परंतु जब यीशु हमारे पाप लेकर क्रूस पर चढ़ाया गया, पिता ने भी उसे त्याग दिया क्योंकि वह एक श्राप की मृत्यु ले रहा था (मती.२७:४६; गलत.३:१३)।

परमेश्वर बुराई करने वालों के विमुख रहता है। इस्राएलियों को बुरा समाचार मिला कि परमेश्वर उनके साथ उनकी यात्रा में आगे को न चलेगा और वे विलाप करने लगे और उनके पश्चाताप का एक बाहरी फल यह दिखाई दिया कि वह आगे को अपने गहने उतारे रहे। परमेश्वर उनके साथ न चलने का कारण यह था कि वे अपने पाप या बुराई के स्वभाव में हठीले थे (निर्ग.३३:४-६; साथ ही गिनती.१४:३९,४२; निर्ग. ३२:९; ३३:३,५,९; व्यव. ९:६,१३; १०:१६)। उन्होंने अपनी यात्रा मिस्र की गुलामी के छुटकारे से आरंभ की और प्रतिज्ञा किये हुए कनान देश तक पूरी की। इस यात्रा के दौरान उन्होंने परमेश्वर के अद्भुत काम लाल समुद्र से लेकर ४० वर्ष अर्थात कनान पहुंचने तक देखें। उन्होंने मिस्र से लेकर अपने शत्रुओं पर विजय पाते हुए भी देखा। यहां तक कि उनकी यात्रा के दौरान आसपास के देशों में और शत्रु ने भी जान लिया था कि यहोवा उनकी ओर से लड़ता है और उनका परमेश्वर उनके बीच में रहता है। फिर भी इस यात्रा के दौरान हम बार-बार इस्राएल की अविश्वसनीयता देखते आते हैं क्योंकि परमेश्वर स्वयं कहता है कि वे हठीले हैं। निर्गमन की पुस्तक में लगातार सीनै पर्वत तक परमेश्वर ने उनके अविश्वास और भटकते हुए मन को देखा (निर्ग. १४:१०-१२; १५:२२,२३; १६:१-३; १७:१-३; ३२:१-६ १कुरि. १०:१-१३; इब्रा. ३:१-४:१६)।

- ३२:१-६- इस्राएल का पाप
- ३२:७:७-१०- परमेश्वर की प्रतिक्रिया
- ३२:११-१४- मूसा की प्रार्थना
- ३२:१७-२९- मूसा की कार्रवाई

परमेश्वर की प्रतिक्रिया (३२:७-१०,३३,३४)

१. परमेश्वर मूसा से कहता है, तेरी

प्रजा के लोग, जिन्हें तू मिस्र देश से निकाल ले आया है (३२:७, ३३:१)। जब इस्राएलियों ने मिस्र से छुड़ाए हुए परमेश्वर को बदल दिया (३२:४) तो परमेश्वर ने भी 'मेरी प्रजा नहीं, बल्कि तेरी प्रजा जिन्हें तू मिस्र से ले आया' कहा।

२. परमेश्वर अपने भड़के कोप से उन्हें भस्म करने को भी तैयार था (३२:१०)

३. परमेश्वर ने उन पर विपत्ति डाली (३२:३५)। यह विपत्ति मूसा की कार्रवाई से अलग थी जिसमें ३००० इस्राएली मारे गए थे।

४. परमेश्वर मूसा से कहता है, तू उन्हें पलिश्ती देश में ले जा, मैं उनके बीच में होकर न चलूंगा ऐसा ना हो कि उनके हठ के कारण मैं मार्ग में उनका अंत कर डालूं।

परमेश्वर की प्रतिक्रिया पर मूसा की प्रार्थना (३२:११-१४,३०-३२; ३३:१२-१६;३४:९)

१. यह तेरी प्रजा है जिसे तू बड़े सामर्थ और बलवंत हाथ के द्वारा मिस्र देश से निकाल लाया है (३२:११)

२. क्यों मिस्री लोगों को परमेश्वर के विरुद्ध कहने का कुछ अवसर मिले (३२:१२)

३. अब्राहम, इसहाक और याकूब से बांधी हुई वाचा को स्मरण कर (३२:१३)।

-जैसे कहा गया, वाचा की एक प्रतिज्ञा यह है कि मैं तेरा और तेरे पश्चात तेरे वंश का भी परमेश्वर हूंगा (उत्प.१७:७; निर्ग.१९:५; २०:१; व्यव.२९:१३; २शमू.७:१४; यिर्म.३१:३३)।

-इसलिए मूसा परमेश्वर से कहता है यह तेरी ही प्रजा है (निर्ग.१९:६)।

४. वह परमेश्वर को उसके अनुग्रह के विषय स्मरण दिलाता और उस विषय में प्रार्थना करता है (निर्ग.३३:१२-१७; ३४:९)।

-उसका अनुग्रह उसके मार्ग का ज्ञान देता है (३३:१३)।

-उसके अनुग्रह ही से हम उसकी प्रजा हैं और उसकी प्रजा बने रहते हैं (३३:१३)।

- उसका अनुग्रह हम पर है, इससे जाना जाता है कि वह हमारे साथ-साथ रहता और चलता है (३३:१५,१६)

-जब वह हमारे साथ चले तो हम विश्राम पाते हैं (३३:१४)। नए नियम में भी विश्राम पाने के लिए यीशु ने हमें अपने पास बुलाया है (मती.११:२८,२९)।

इसलिए परमेश्वर के लोगों के लिए अच्छा समाचार यही है कि परमेश्वर उनके साथ रहे, साथ चले। नए नियम में यूहन्ना रचित सुसमाचार के आधार पर परमेश्वर केवल हमारे संग रहता ही नहीं परंतु हम में वास करता है। ●

വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ

മുംബൈ : ഐപിസി മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റിന്റെ മുൻ ട്രഷറാറും, ജോ സെക്രട്ടറിയും, സുവാർത്താ എഡിറ്ററും, സണ്ടേസ്കൂൾ ഡയറക്ടറുമായിരുന്ന ബ്ര. തോമസ് നൈനാന്റെ ഭാര്യ അന്നമ്മ നൈനാൻ (80) കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ 10നു നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പത്തനാപുരം പുതുപ്പറമ്പിൽ പത്തരിയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിൽ റ്റി.ജെ. ജോസഫ് - തങ്കമ്മ ദമ്പതികളുടെ മൂത്ത മകളായി 1945 സെപ്തംബർ 15-നു ജനിച്ചു. 1965 നവംബർ 4-നു ബ്ര. തോമസ് നൈനാനുമൊത്ത് കുടുംബജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ഫുഡ് കോർപറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ 39 വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു.

1965 മുതൽ 13 വർഷം ബ്ര. തോമസ് നൈനാനും കുടുംബവും ചെമ്പൂർ ഐപിസിയുടെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. അതിനുശേഷം താനെയിൽ താമസമാക്കുകയും ബ്ര. മാത്യു സി. തോമസും കുടുംബവുമായി ചേർന്ന് ഐപിസിയുടെ ഒരു കൂടിവരവ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ് നൈനാൻ - അന്നമ്മ ദമ്പതികളുടെ 16 വർഷത്തെ സേവനം താനെ ഐപിസി സഭയുടെ വളർച്ചക്ക് കാരണമായിത്തീർന്നു.

1994-ൽ കാന്തിവിലിയിലേക്ക് താമസം മാറുകയും തുടർന്ന് വിവിധ കാലയളവുകളിൽ വസായ്, ബോറിവിലി, മലാഡ് എന്നീ സഭകളുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു പോന്നു. ആത്മീക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറെ ഉത്സുകനായിരുന്ന ബ്ര. തോമസ് നൈനാന് എക്കാലത്തും സഹായിയും പ്രചോദനവുമായിരുന്നു പരേത.

ഐപിസിയുടെ പ്രാരംഭകാല പ്രവർത്തകരിലൊരാളായ പാസ്റ്റർ ടി.എൻ. എബ്രഹാമിന്റെ സഹോദരി പുത്രനായിരുന്നു ബ്ര. തോമസ് നൈനനാൻ. പാസ്റ്റർ കെ.റ്റി. ടൈറ്റസ് (ന്യൂയോർക്ക്) പരേതയുടെ മാതൃസഹോദരനാണ്.

മക്കൾ : ഷേർളി (താനെ), ഷൈല (കാനഡ), സൈമൺ (കാന്തിവിലി)

മരുമക്കൾ : എബി, സാജൻ, ജെസ്സി.

ദുഃഖാർത്തരായ കുടുംബാംഗങ്ങളെ ദൈവം ആശ്വസിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം സുവാർത്താ കുടുംബത്തിന്റെ ദുഃഖവും പ്രത്യാശയും അറിയിക്കുന്നു.

സഭായോഗം അത്യന്താപേക്ഷിതമോ?

പാസ്റ്റർ ഡോ. പി. എം. ജോൺസൻ

നിസ്സാര കാരണങ്ങളുടെ പേരിൽ വിശുദ്ധ സഭായോഗം മുടക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം ഇന്ന് വർധിച്ചുവരുന്നു. സഭായോഗത്തിനു പോകാതെ ദൈവസാന്നിധ്യം എനിക്ക് അനുഭവിക്കാം എന്ന് ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. വീട്ടിലിരുന്നു ടെലിവിഷനിൽ സഭായോഗം കാണാമല്ലോ വചനവും കേൾക്കാം പിന്നെന്തിനു ചെലവ് ചെയ്തു സഭായോഗത്തിനു പോകേണമെന്നു ചിലരും ചിന്തിക്കുന്നു.

മറ്റു ചിലർ ടെലിവിഷൻ പ്രസംഗകരുടെ ആരാധനക്കാർ ആയി മാറി എന്നതാണ് ഏറ്റവും ദുഷ്കരമായ ഒരു വിപത്ത്. എന്നാൽ മാറ്റം കൂടാത്ത വചനം എന്ത് പറയുന്നു? 24 ചിലർ ചെയ്യുന്നതു പോലെ നമ്മുടെ സഭായോഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തമ്മിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു സ്നേഹത്തിന്നും സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും ഉത്സാഹം വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ അന്യോന്യം സൂക്ഷിച്ചു കൊൾക. നാൾ സമീപിക്കുന്നു എന്നു കാണുംതോറും അതു അധികമധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു (എബ്രാ. 10:25).

ചിലർക്ക് അല്പം ബുദ്ധി കൂടിപ്പോയി എന്ന ചിന്തയാണ് സഭായോഗവും ദൈവമക്കളുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയും വേണ്ടായെന്നു വെയ്ക്കുന്നത്. പക്ഷെ, ദൈവവചനം നിഷേധിക്കുന്നതും അതിനു വില കുറച്ചും കാണുന്നതും അത്യധികം അപകടകരമാണ്, അതിന്റെ പരിണിതഫലങ്ങൾ ക്രമേണയെ വെളിപ്പെട്ടുവരികയുള്ളൂ. പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറിയേണം. സഭായോഗം നമുക്ക് ആവശ്യം എന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങളുണ്ട്. നാം തമ്മിൽ തമ്മിൽ പ്രബോധിപ്പിക്കേണ്ടവരും പ്രബോധനം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടവരുമാണെന്നു ദൈവവചനം നമ്മെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം എല്ലാവർക്കും നൽകുന്ന വിവിധ കൃപാവരങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്, എന്നാൽ ഓരോരുത്തന്നു ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശനം പൊതു പ്രയോജനത്തിന്നായി നല്കപ്പെടുന്നു (1 കൊരി. 12:7). നമുക്ക് പ്രയോജനകരമായി തീരേണ്ട ഈയൊരു കാര്യം സഭയിൽ നിന്നും മാത്രമേ ലഭിക്കൂ, അതാണ് ദൈവീക വ്യവസ്ഥ. അല്ലാതെ വ്യവസ്ഥ തെറ്റിച്ച് വീട്ടിൽ ടെലിവിഷന്റെ മുമ്പിലിരുന്നാൽ കിട്ടുകയില്ല. ഈ വരങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് പൗലോസ് വിവരിക്കുന്നു, ഒരുത്തന്നു ആത്മാവിനാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനവും മറ്റൊരുത്തന്നു അതേ ആത്മാവിനാൽ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനവും നല്കപ്പെടുന്നു; വേറൊരുത്തന് അതേ ആത്മാവിനാൽ വിശ്വാസം, മറ്റൊരുവന് അതേ ആത്മാവിനാൽ രോഗശാന്തികളുടെ വരം; മറ്റൊരുവന് വീര്യപ്രവൃത്തികൾ; മറ്റൊരുവന് പ്രവചനം; മറ്റൊരുവന് ആത്മാക്കളുടെ വിവേചനം; വേറൊരുവന് പലവിധ ഭാഷകൾ; മറ്റൊരുവന് ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം. (1 കൊരി. 12:8-10). നമുക്കുമുണ്ടല്ലോ ചില വരങ്ങൾ. അതും മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടേണ്ടേ? പ്രയോജനപ്പെടെണ്ടാ എന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ നമ്മുടെയല്ലല്ലോ അവ. അതാണ് ദൈവീക പദ്ധതി. അതൊന്നും വേണ്ടായെന്നു പറയുവാൻ നാം തുനിയരുത്, 12 അതു നാം എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തിലും ദൈവപുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലുമുള്ള ഐക്യതയും തികഞ്ഞ പുരുഷത്വവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവും പ്രാപിക്കുവോളം വിശുദ്ധന്മാരുടെ യഥാസ്ഥാനത്വത്തിന്നായുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ആത്മിക വർദ്ധനെക്കും ആകുന്നു (എഫേ 4:12-13).

നാം കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവരെ അതിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പണിയുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലേ കർത്താവിന്റെ സഭ അതിന്റെ പൂർണതയിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. നാം ഇത് ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ ചെയ്യേണ്ട ജോലിയാണ്, കണക്കും കൊടുക്കേണ്ടിവരും. നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ദൈവം ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റു ചിലരിൽ ദൈവം പകർന്നിരിക്കുന്ന വരദാനങ്ങൾ നാം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, അത് അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. നമ്മിൽ ചിലർ അനുഭവിക്കുന്ന ചില വൈഷമ്യങ്ങൾ നാം ഒറ്റയ്ക്ക് ചുമക്കേണ്ടതല്ല, നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവരോട് പങ്കുവച്ച് ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കേണമെന്നാണ് കർത്താവു ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് രോഗശാന്തിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രോഗശാന്തി വരേണ്ടതിന്നു തമ്മിൽ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു ഒരുവനു വേണ്ടി ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കുന്നു യാക്കോ. 5:16). നാം ഒറ്റപ്പെട്ടു പോയാൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ വളർച്ച അപകടത്തിലാകും, ചിലപ്പോൾ നാം അറിയാതെ തന്നെ ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകന്നുപോകാനും മതി. എന്നാൽകൂട്ടായ്മ നമ്മിൽ വിശ്വാസം ഊതിക്കത്തിക്കുകയും വർധിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യും. നമ്മുടെ ഭാരങ്ങൾ പങ്കു വയ്ക്കുക, ആശ്വാസം മറ്റുള്ളവരാൽ കൈക്കൊള്ളുക, ഉപദേശവും ആത്മീയ സഹായവും സ്വീകരിക്കുക, അപ്പോൾത്തന്നെ മറ്റുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക ഇതൊക്കെയാണ് നമ്മിൽ നിന്നും കർത്താവു ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, ഇതൊന്നും വേണ്ടായെന്നു പറയുവാൻ നാം നമ്മുടെ വക അല്ല എന്ന കാര്യവും വിസ്മരിക്കരുത്. ചിലർക്ക് എനിക്ക് ആരുമില്ല എന്നൊരുതോന്നലുണ്ട്, ദൈവം അതാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല ഉൽപ. 2:18. അതിനാണ് ദൈവം നമ്മെ സഭയിൽ ആ

ക്കിയത്. നാം ഒരുമിച്ചു കൂടേണ്ടത് ആരാധിക്കുവാൻ മാത്രമായിരിക്കരുത്, ആരാധന നമുക്ക് ഏതു സമയത്തും എവിടെയും ആകാമല്ലോ. ചിലർ സഭയിൽ വരുന്നത് ആരാധിക്കുവാനും വചനം കേൾക്കുവാനും മാത്രമാണ്, അത് കഴിഞ്ഞാൽ വേഗം സ്ഥലം കാലിയാക്കും. ഒരുമിച്ചുകൂടുമ്പോളുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ ശക്തിയും, ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയും നാം ഒരിക്കലും അവഗണിച്ചുകൂടാ. പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചത് ഒരിക്കലും മറക്കരുത്, ഭൂമിയിൽ വെച്ചു നിങ്ങളിൽ രണ്ടു പേർ യാചിക്കുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും ഐകമത്യപ്പെട്ടാൽ അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു അവർക്കു ലഭിക്കും; രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ കൂടി വരുന്നേടത്തൊക്കെയും ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു (മത്താ. 18:19-20). ഒരു ടെലിവിഷൻ പ്രാസംഗീകന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് ആ പ്രാസംഗീകന്റെ ആത്മീയ അറിവിന്റെ ഒരു ഭാഗം ലഭിച്ചേക്കാമെങ്കിലും മേല്പറഞ്ഞ പ്രയാജനം ലഭിക്കുകയില്ല. അത് മാത്രമല്ല അവർക്കു നഷ്ടമാകുന്നത് അവർക്കായി ദൈവം നിയമിച്ച ഇടയന്റെ ശുശ്രൂഷയും അവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ദൈവം ആക്കിയ ദൈവമക്കളുടെ കരുതലും കൂടിയാണ്.

നാം രോഗിയായാൽ സഭയിലെ മൂപ്പനെ വരുത്തുവാനാണ് വചനം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, അല്ലാതെ TV പ്രസംഗകനെ വിളിക്കാനല്ല. ഒരു ടിവി പ്രസംഗത്തിന് നാം ഹാജരായില്ല എങ്കിൽ അദ്ദേഹം നമ്മോടു വിളിച്ചു ചോദിക്കുക പോലുമില്ല. മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടപെടലും ഉണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകന് ദൈവമക്കളുമായി വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമുള്ളയാളും അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടയാളുമാണ്, മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ കണക്കു കൊടുക്കേണ്ട വ്യക്തിയുമാണ്.

സഭയിൽ ദൈവം ആക്കിയ എല്ലാ വിശ്വാസികളും അവർക്കു ദൈവം നൽകിയ വരങ്ങളും എല്ലാംകൂടി ചേരുമ്പോഴാണ് സഭയുടെ പ്രവർത്തനം പൂർത്തിയാകുന്നത്. ആരുടെയെങ്കിലും ഉത്തരവാദിത്വം അവർ നിർവഹിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ സഭാപ്രവർത്തനം പൂർണമാവില്ല. ആകയാൽ വ്യക്തിയും സഭയും പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്. നാം സഭയ്ക്കും സഭ നമുക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അതുകൊണ്ടു സഭായോഗം ഉപേക്ഷയായി വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. മേല്പറഞ്ഞ സഭായോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായി ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ്, ഏതെങ്കിലുമൊരു സഭയിൽ പോയാൽ പോരെ? ഒരു സഭയിൽ തന്നെ പോകേണമെന്നുണ്ടോ? കർത്താവു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി സഭയോടു ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു (അ.പ്ര. 2:46) എന്ന് വചനം പറയുമ്പോൾ അത് ഏതെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ എവിടുത്തെയെങ്കിലും സഭയെക്കുറിച്ചല്ലല്ലോ, പ്രാദേശീക സഭകളെക്കുറിച്ചും ആ സഭയിൽ നിന്നും പാപം ചെയ്ത വരെ പുറത്താക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ദൈവവചനത്തിൽ പറയുന്ന കാര്യം നാം മറക്കരുത്. ദൈവവചനം സത്യസന്ധമായി പിന്തുടരുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്കും തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം സഭയെയും ശുശ്രൂഷകനെയും മാറ്റുവാൻ സാധ്യമല്ല, കാരണം അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ പിന്നെ ശുശ്രൂഷകന്മാർക്ക് കണക്കു കൊടുക്കേണ്ടി വരില്ലല്ലോ. തിരുവചനം ഇങ്ങനെയാണല്ലോ നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നത്, നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവരാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു അവർ ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടല്ല സന്തോഷത്തോടെ ചെയ്‌വാൻ ഇട വരുത്തുവിൻ; അല്ലാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല (അ.പ്ര.13:17).

ആകയാൽ സഭായോഗങ്ങൾക്കു പങ്കെടുക്കുക, ഒരു പ്രാദേശീക സഭയുടെ അംഗമായിരിക്കുക എന്നതും സഭയെയും ശുശ്രൂഷകനെയും നമ്മുടെ സൗകര്യത്തിനു അനുസരിച്ചു മാറാതിരിക്കുക ഇതൊക്കെ നമ്മുടെ ആത്മീയ ആരോഗ്യത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് അറിഞ്ഞു മുന്നോട്ടു പോകാം.

കാലം കഴിയുംതോറും അവ അധികം അധികമായും ചെയ്യാം. കർത്താവു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! ●

BOOK REVIEW

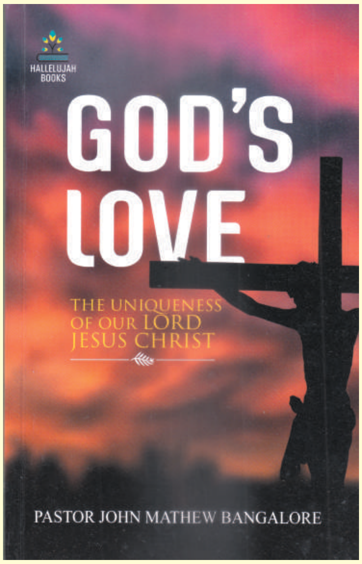

PR. John Mathew Bangalore

The book covers the topics such as the Uniqueness of Christ in cradle, career, cross and crown, Christian ethical and moral principles to resist the influence of secular culture and spiritualism.

അടിയൊഴുക്കുകൾ-8

ഒരു പലായനവും പരിണിത ഫലവും...!!!

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

നിശയുടെ നിശബ്ദതയിൽ അവളുടെ ഹൃദയം തേങ്ങി. നല്ല നിലയിൽ കഴിഞ്ഞ കുടുംബമായിരുന്നു തന്റേത്. തന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായ അനവധി യുവാക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ചെന്നെത്തിയത് ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ധനാഢ്യ കുടുംബത്തിൽ. പിന്നീടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ചാർച്ചയിൽപെട്ട ആളാണെന്ന് മനസ്സിലായത്.

ബോവസ് എന്ന ധനാഢ്യന്റെ ബന്ധത്തിലുള്ള എലീമലേക്ക് എന്ന യുവാവുമായി ആർഭാടപൂർണ്ണമായ നിലയിൽ വിവാഹം നടന്നു. ഏറെ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് ബെത്ലഹേമിൽ വന്നതും കുടുംബജീവിതം ആരംഭിച്ചതും. ജീവിത പൂവല്ലരിയിൽ താമസിയാതെ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളുമുണ്ടായി. ഇന്നോർക്കുമ്പോൾ ഇല കൊഴിഞ്ഞ വൃക്ഷം പോലെ ഏറെ നാൾ കഴിയും മുമ്പേ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം അസ്തമിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ജീവിതം പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി. ആരും ഒരു കൈത്താങ്ങേകുവാൻ വന്നില്ല. ജീവിതത്തോട് ഏറെ നിരാശ തോന്നി. പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി വേദനയും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ച് എത്രനാളിങ്ങനെ ജീവിക്കും..? ഇതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടണം..!!

ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ ബേത്‌ലഹേം എന്ന പേര് വളരെ വിശേഷതയുള്ളതാണ്. അപ്പത്തിന്റെ പട്ടണമെന്ന ഖ്യാതിയുണ്ടെങ്കിലും പട്ടിണി ഒഴിയുന്നില്ല..!! ഇവിടെ കിടന്നാൽ പട്ടിണി കിടന്ന് മരിക്കയെ ഉള്ളൂ...!!! കുഞ്ഞുങ്ങൾ കല്ല് ഭക്ഷിച്ചാലും ദഹിക്കുന്ന പ്രായമാണ്..!!! രുചിയോടെ ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് ദിവസങ്ങളായി. സഹിക്കുന്നതിനും ഒരു പരിധിയില്ലേ....? എല്ലാം കൂടെ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ നവോമിയുടെ മനസ്സ് തേങ്ങി. പരമകാരുണീകനായ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോലും മനസ്സില്ലാതായി..!

തല നേരെ നിന്നിട്ടു വേണ്ടേ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ..!!! ഇതിനൊക്കെ വ്യത്യാസം വരുത്താൻ ദൈവത്തിനു കഴിയില്ലേ..? കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാവി ഓർത്തിട്ട് യാതൊരു എത്തും പിടിയുമില്ല. അവർക്ക് വിശപ്പടക്കാൻ ഒരു മുറി അപ്പം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചു പോയി...!

വേണ്ട... ഇനി ഈ പട്ടണത്തിൽ താമസിക്കേണ്ട... വീരശൂര പരാക്രമികളായ മക്കൾ..!! ജരാ നര ബാധിച്ച് വാർദ്ധക്യത്തിലേക്ക് ചുവടുവയ്ക്കുന്ന പിതാവ്..! ഒരു പലായനം അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അവൾ തീരുമാനിച്ചുറച്ചു. അവളറിയുന്ന പലരും അയൽ രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി രക്ഷപ്പെട്ടു. അന്ന് അയൽ രാജ്യങ്ങളുടെ ഗൾഫ് ആയിരുന്നു മോവാബ്. ഭക്ഷണത്തിന് കുറവില്ല. അയൽക്കാരുടെ മക്കൾ ഗൾഫിൽ എത്തിയ ശേഷമാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്. കടം മാറി. അവരെല്ലാം നല്ല വീടുകൾ പണി കഴിപ്പിച്ചു. പെൺമക്കളെ നല്ല നിലയിൽ കല്ല്യണം കഴിച്ചയച്ചു. ആൺമക്കൾ നല്ല ബന്ധങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു.

പണ്ട് അല്പമെങ്കിലും മനോവീര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒന്നിനും ഒരു താല്പര്യമില്ല. എല്ലാം ഓർത്തപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം പോലും നാട്ടിൽ നിൽക്കാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. മോഹന സുന്ദര സ്വപ്നങ്ങളുമായി മോവാബിൽ പോകാൻ അവൾ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു. ഇതൊന്നുമറിയാതെ എലീമേലേക്ക് ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു. ഭാര്യ പറഞ്ഞതെല്ലാം അപ്പാടെ എല്ലാം അനുസരിക്കാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി ഒരു ഒളിച്ചോട്ടത്തിനു അയാൾ തയ്യാറായി. എങ്ങും ശൂന്യത പരന്നു. ഭയാനകമായ അന്തരീക്ഷം.

ജീവിതത്തിൽ വരുന്ന വെല്ലുവിളികളുടെ നടുവിൽ ചുറ്റുപാടുകളിലേക്ക് നോക്കുന്നത് മനുഷ്യ സഹജമാണ്.

തങ്ങളെക്കാൾ കഴിവും പ്രാപ്തിയും ആഡംബര ജീവിതവും നയിക്കുന്നവരെയാണ് പലപ്പോഴും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ സ്വാധീനം, ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ, ഔന്നത്യം, അവരുടെ മക്കളുടെ സാമ്പത്തിക നില, ഭൗതീക ആസ്തി,ആഡംബര വാഹനങ്ങൾ ഇതൊക്കെ കാണുമ്പോൾ പലരും അസ്വസ്ഥരാകാറുണ്ട്.

അവർക്കത് എങ്ങനെ സായത്തമായെന്നും, അവരെങ്ങനെ ഉയർന്നുവെന്നും ചിന്തിച്ച് തല പുണ്ണാക്കുന്ന അനേകരുണ്ട്. എന്നാൽ ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചാൽ എല്ലാവരുമല്ലെങ്കിലും ചിലരുടെ സാമ്പത്തിക ശ്രോതസ്സിനെപ്പറ്റി പഠിച്ചാൽ പലരും ആ നിലയിലെത്തിയതിന്റെ പിന്നിൽ കഠിന പ്രയത്നവും തളരാത്ത മനസ്സും സ്ഥിരോത്സാഹവും അക്ഷീണയജ്ഞവും ദൈവഭക്തിയുമായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇരുണ്ട വെള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും പ്രീയപ്പെട്ടവന്റെയും മുഖത്തേക്ക് അവൾ മാറി മാറി നോക്കി. ദേശത്ത് ക്ഷാമം കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പത്തിനു മുട്ട് വരില്ലെന്നൊക്കെയാണ് വയ്പ്പ്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിഗതികൾ അപ്പാടെ മാറിമറിഞ്ഞു. അപ്പവുമില്ല..! വെള്ളവുമില്ല..!! കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുഖം കാണുമ്പോൾ ചങ്കു തകരുന്നു. ഇനിയിങ്ങനെ ഇവിടെ തുടരുന്നത് ബുദ്ധിയല്ല. അതൊരു വലിയ ദുരന്തത്തിലാകും കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്.

എങ്ങനെയെങ്കിലും ഇവിടെ നിന്നും രക്ഷപ്പെടേണം. ആലോചിച്ചപ്പോൾ അവൾക്കൊരു പോംവഴി മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. (തുടരും)

കഷ്ടത ദൈവഹിതം

ജാസ്മിൻ ഫിലിപ്പ്

ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖ അനുഭവങ്ങൾ നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയും വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അകാലത്തിൽ ചിലർ നമ്മെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയാസ ങ്ങളും രോഗങ്ങളും സങ്കടകരമായ അനുഭവങ്ങൾ ആയി മാറാറുണ്ട്. മുന്നോട്ട് നീങ്ങാൻ വഴി കാണാതെ പകച്ചുനിൽക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളായി മൂടൽ മഞ്ഞുപോലെ മുന്നിൽ മറ തീർക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ആശ്വാസവാക്കുകൾ നമുക്ക് എങ്ങു മെത്താതെ മാറുന്നു. ദൈവത്തോട് പോലും ന്യായവാദങ്ങൾ നിരത്തി നാം തർക്കിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ വരുമ്പോൾ ദൈവം അവിടുത്തെ ഹിതം നമ്മിൽ നിറവേറ്റുന്നു അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമാണ് ദൈവഹിതം എന്നത് നാം മനസ്സിലാക്കാതെ പോകുന്നു.

ദുഃഖ അനുഭവങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ദൈവമേ എന്ന് വിളിക്കാത്തവർ വിരളമാണ്. ദൈവമക്കൾക്ക് ദുഃഖത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി ദൈവത്തോട് അടുപ്പിക്കുന്നത് ആയിട്ടാണ് പരിണമിക്കാറുള്ളത്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം കർത്താവ് അറിയാതെ അല്ല. അത് സന്തോഷത്തിന്റെ വേള ആയാലും സങ്കടത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങൾ ആയാലും എല്ലാം കർത്താവ് അനുവദിക്കുന്നതു കൊണ്ട് മാത്രം സംഭവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും പിതാവായ ദൈവവും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം തന്നെയാണ് മനുഷ്യനും ദൈവവും തമ്മിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടത്. യേശു കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ശിഷ്യന്മാരുമായി ഒലിവ് മലയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ 'നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ'(ലൂക്കോസ് 22:40) എന്ന് ശിഷ്യന്മാരോട് കൽപ്പിച്ചിട്ട് ഒരു കല്ലേറു ദൂരത്തോളം വാങ്ങിപ്പോയി മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. താൻ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന കഷ്ടത്തെക്കുറിച്ച് യേശുവിന് നല്ല ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ യേ ശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ആ കഷ്ടത തന്നിൽ നിന്ന് നീങ്ങണമെ എന്ന് തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഒരു വ്യത്യാസം ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 'പിതാവേ നിനക്ക് മനസ്സു ണ്ടെങ്കിൽ ' ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്ന് നീക്കേണമേ എന്നാണ് യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചത്. മാത്രമല്ല പിന്നെയും അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത് 'എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല പിതാവേ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം ആകട്ടെ' എന്നായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയിലും ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അതായത് ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞ കാര്യവും യേശു പ്രാർത്ഥിച്ച കാര്യവും വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. 'നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ എന്നും (മത്തായി 6:10) 'ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ ദുഷ്ടങ്കൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ'എന്നും യേശു തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പഠിപ്പിച്ചു.

കഷ്ടത ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവരുമ്പോൾ ദൈവഹിതം നിറവേറാൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന നമ്മെ ആ ബന്ധത്തിൽ ദൃഢമായി നിർത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ദൈവവുമായി ബന്ധമുള്ള വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ജീവൻറെ സമൃദ്ധി ഒഴുകും. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിലെ 'കുരിശ്' അവനു ശാപം അല്ല മറിച്ച് നിത്യതയിലേക്ക് ഉള്ള യാത്രയിൽ അവനെ ഒരുക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്. നമുക്ക് ചുമക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായ കുരിശ് ഒരിക്കലും കർത്താവ് തരികയില്ല. എന്നാൽ നാം ഇതെല്ലാം മറന്ന് ഭയത്തിന് അടിമകളായി തീരാറുണ്ട്. തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കുന്നു. ദൈവത്തോടുള്ള ആത്മാർത്ഥ സ്നേഹമാണ് ഇതിനുള്ള പോംവഴി. നമുക്കുള്ളത് മുഴുവൻ നാം ദൈവത്തിന് കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുമ്പോൾ അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വില തിരിച്ചറിയുന്നവർ ആയി നാം തീരുന്നു. ആത്മസമർപ്പണവും വ്യക്തിപരമായ ബന്ധവും ദൈവമായിട്ട് ഉണ്ടാകാതെ നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുകയില്ല. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ അകറ്റുന്ന എല്ലാറ്റിൽനിന്നും മോചനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഈ വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം കൂടിയേ തീരൂ.

പഴയനിയമ ഭക്തന്മാരുടെ ജീവിതം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കഷ്ടത അവരെ എത്രത്തോളം ദൈവവുമായി അടുപ്പിച്ചു എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അബ്രഹാം ദൈവം കാണിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ ഉണ്ടായ പ്രതിസന്ധികൾ ഒന്നും തന്നെ അബ്രഹാമിനെ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി ഇല്ല. മറിച്ച് വിശ്വാസികളുടെ പിതാവ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പദവിയിലേക്ക് അബ്രഹാം എത്തിച്ചേർന്നു. ദാവീദ് രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടത് മുതൽ അഭിമുഖീകരിച്ചത് പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ അതൊക്കെയും ദാവീദിനെ ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ളവൻ എന്ന് ദാവീദ് അറിയപ്പെട്ടു. ഇയ്യോബിന്റെ ചരിത്രവും വ്യത്യസ്തമല്ല. പുതിയ നിയമ ഭക്തന്മാരുടെ നിര എടുത്താലും കഷ്ടത ഭക്തന്മാരെ ദൈവഹിതം അ ന്വേഷിക്കുന്നവർ ആയും ദൈവ ത്തോട് അടുപ്പിക്കുന്നതായും തീർത്തിരുന്നു. യേശുവിൻറെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ജീവിതം പൗലോസ് അപ്പോ സ്തലന്റെ ചരിത്രവും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്. റോമർക്ക് ലേഖനം

മലയാളി പെന്തെക്കോസ്തു സംഗമം

മുംബൈ: പെന്തെക്കോസ്തു കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മലയാളി പെന്തെക്കോസ്തു സംഗമം അനുഗ്രഹകരമായി നടത്തപ്പെട്ടു.

26.10.2025 ൽ വാശി അലയൻസ് ചർച്ചിൽ കൂടിയ യോഗം പി.സി.ഐ. നാഷണൽ പ്രസിഡണ്ട് പാസ്റ്റർ ജെ. ജോസഫ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പാസ്റ്റർ ജെയിംസ് റാം (റായ്പൂർ) മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. മഹനേദാൻ ഫെലോഷിപ്പ് സ്ഥാപക പ്രസിഡണ്ട് പാ. റ്റി.പി. വർഗീസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

ഉത്തരേന്ത്യൻ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുപ്പതു വർഷം തികച്ചവർക്കും മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്കും സാമൂഹ്യ സേവനം നടത്തുന്നവർക്കും ഫലകം നൽകി ആദരിച്ചു. നാഷണൽ സെക്രട്ടറി ബ്ര. ജോജി ഐപ് മാത്യൂസ് യോഗത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി.

പെന്തെക്കോസ്തൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ പ്രവർത്തനം മഹാരാഷ്ട്ര ഗോവ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശക്തമാക്കേണ്ടതിനു കമ്മറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രസിഡണ്ട് പാ. ജേക്കബ് ജോൺ, സെക്രട്ടറി ബ്ര. ജെയിംസ് ഫിലിപ്പ് മലയിൽ, ട്രഷറർ ബ്ര. സാം ആബ്രോസും, കോർഡിനേറ്റർ പാ. റെജി തോമസ് എന്നിവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കൂടാതെ വിശാലമായ കമ്മറ്റിയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നു. ●

കഷ്ടത ദൈവഹിതം .... തുടർച്ച

എഴുതുമ്പോൾ പൗലോസ് പറയുന്നതുപോലെ കഷ്ടത സഹിഷ്ണതയെയും സഹിഷ്ണത സിദ്ധതയെയും സിദ്ധത പ്രത്യാശയെയും ഉളവാക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു കഷ്ടങ്ങളിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു (റോമർ 5:3,4) എത്ര മനോഹരമായ പ്രത്യാശ. അതിനു കാരണം ഹൃദയത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിൻെറ സ്നേഹം നമ്മിലേക്ക് പകർന്നിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് കഷ്ടത എന്ന വരം സഹിപ്പാൻ കൃപ നൽകപ്പെട്ടവർ ആയ ദൈവമക്കൾ അവൻെറ സ്നേഹത്താൽ പൊതിയപ്പെട്ടവരാണ്. കർത്താവിൻെറ ഹിതത്തിനായി ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തു ഈ ഭൂമിയിലെ കഷ്ടങ്ങൾ സാരമില്ല എന്ന് എണ്ണി വിരുതിനായി ഓടുവാൻ ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും സഹായിക്കട്ടെ.

GONE TO BE WITH THE LORD

Pastor K.G. Varghese (70)
Died on 03.11.2025

Mrs. Rosamma John
Born : 29.02.1959
Died : 11.11.2025

D/o : Late Mr . Daniel Mathai &
Late Mrs . Eliyamma
Adress: Thanikkunil Elim House,
Vettiyar, Mavelikkara,
Alappuzha District.

Husband : John Daniel Philipose
Children : Jeena John
Evg. Jijo John
She was a member of
IPC Faith Tower Dombivli

Pr. Wankar Krishna Padvi (65)
Died on 10.10.2025
He was the Pastor of Vavadi Village in Navapur.

വളർച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തെറ്റുതിരുത്തലുകൾ

ക്രിസ്തീയ ഗോളത്തെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയ ഒരു സുപ്രധാന തീരുമാനം ഇക്കഴിഞ്ഞ നവംബർ 4 നു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പരമോന്നത നേതാവായ ലിയോ XIV മാർപാപ്പയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വത്തിക്കാനിലെ ഉന്നത വിശ്വാസ കാര്യാലയത്തിന്റെ പ്രബോധന രേഖയായി പുറത്തുവന്നു. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിക്കുകയും 12-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പ്രചുരപ്രചാരം നേടുകയും കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നുകയും ചെയ്ത യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടുള്ള അമിതഭക്തിയ്ക്കും ആരാധനയ്ക്കും വിരാമം കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു ഈ തീരുമാനം. മറിയത്തെ സഹരക്ഷകയായി അംഗീകരിക്കുവാൻ കഴിയില്ലെന്നും, യേശുക്രിസ്തു മാത്രമാണ് രക്ഷകനെന്നും അസന്നിഗ്ദ്ധമായി ഈ രേഖ വ്യക്തമാക്കി. ക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങളിൽ ഉടലെടുത്ത ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും, അസന്തുലിതാവസ്ഥയും ഒരു പരിധിവരെ പരിഹരിക്കുന്നവാൻ ഇത് കാരണമാകുമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

മരിയൻ തിയോളജിയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരുന്ന ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ക്രിസ്തീയ സഭയായ കത്തോലിക്ക സഭ ഇപ്രകാരം ഒരു തീരുമാനം എടുത്തതിനെ എത്ര ശ്ലാഘിച്ചാലും മതിയാകില്ല. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറയിളക്കിയ ഈ തീരുമാനം വിശ്വാസികളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. പതിറ്റാണ്ടുകളായി ആചരിച്ചുപോന്ന പ്രാർത്ഥനാ രീതികളും ആചാരങ്ങളും പെട്ടെന്നു നിർത്തുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല.

അപ്പോസ്തലിക വിശ്വാസങ്ങളിലും, പഠിപ്പിക്കലുകളിലും പൂർണ്ണമായി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന വേർപെട്ട ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളും ഒരു പുനർവിചിന്തനം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉപദേശപരമായി ചില വിഷയങ്ങളിൽ തുല്യവീക്ഷണമാണെങ്കിലും, മറ്റ് പല വിഷയങ്ങളിൽ വിഭിന്ന ധ്രുവങ്ങളിലായിരിക്കുന്ന സഭകൾ തങ്ങളുടെ പിടിവാശികളും ന്യായവാദങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ഉപദേശ സമന്വയത്തിലേക്ക് വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പെന്തെക്കോസ്തു വിശ്വാസികളാകുന്ന നാമും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്കും പഠിപ്പിക്കലുകളിലേക്കും ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന ഉപദേശങ്ങളിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും നടപടിക്രമങ്ങളിലും ഏറെ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ആദിമ സഭ ആചരിച്ചതിനും പഠിപ്പിച്ചതിനും വിരുദ്ധമായ ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെയിടയിൽ നടക്കുന്നു. ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങുകയും കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് സമാനമാണ് നമ്മുടെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നടപടി ക്രമങ്ങളും.

പാർശ്വവീക്ഷണം
മാത്യൂസ്

വിശ്വാസികൾ എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന നാം വാസ്തവത്തിൽ വിശ്വാസികളാണോ? ആത്മീയതയെ ശരിയായ രീതിയിൽ വീക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടോ? സഭാഹോളിനകത്തെ പ്രകടനങ്ങൾക്കുപരി അനുദിന ജീവിതത്തിൽ നാം മറ്റ് വ്യക്തികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തരാണോ? ക്രിസ്തു ഭാവത്തിന്റെ ഒരംശമെങ്കിലും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഗലാത്യ ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ വിവരിക്കുന്ന ജഡത്തിന്റെ പ്രവർത്തികളിൽ മിക്കതും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇല്ലേ? എന്നിട്ടും നാം ഉറക്കെ പറയും - ഞാൻ ആത്മീകനാണ് ജഡീകനല്ല - എന്തൊരു വിരോധാഭാസം?

നമ്മുടെ ആരാധനാ യോഗങ്ങളുടെ പ്രഥമ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക എന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ വാസ്തവമായി നാം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട്, ആ മഹത്വം അകക്കണ്ണുകൊണ്ട് ദർശിച്ച്, പരിസരം മറന്ന് ആ മഹാദൈവത്തെ നാം ആദരിക്കുന്നെങ്കിൽ അതാണ് ആരാധന. കരുണാസമ്പന്നനായ ദൈവം നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങളെ ക്ഷമിച്ച് തന്റെ മക്കളാക്കിതീർത്തതിന്റെ നന്ദിപ്രകടനം കൂടെയാകട്ടെ നമ്മുടെ ആരാധന.

ജീവിതത്തിൽ വിവിധങ്ങളാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുന്നവരാണ് നാമോരോരുത്തരും. ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും സഹവിശ്വാസികളുമായി ലഭിക്കുന്ന സ്നേഹനിർഭരമായ കൂട്ടായ്മയിലൂടെ നമ്മുടെ വ്യാകുലങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുമെന്നതും ഒരു സത്യമാണ്. എന്നാൽ ആധുനിക പെന്തെക്കോസ്തിന്റെ അവസ്ഥ ഏറെ പരിതാപകരമാണ്. വേദനിക്കുന്നവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം അവന്റെ മുറിവുകൾക്ക് ആഴം കൂട്ടുകയാണ് വാക്കിലൂടെയും പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും നമ്മിൽ പലരും ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനസ് തുറന്ന് തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മിക്കവരും മറ്റുള്ളവരോട് പറയാറില്ല. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ആ പങ്കുവെക്കലിന്റെ സാഹോദര്യത്തിലേക്ക് ഒരു മടങ്ങി വരവ് നമുക്ക് ആവശ്യമല്ലേ?

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ്. അതിലെ ഒരു അവയവം കഷ്ടമനുഭവിക്കുമ്പോൾ ആ അവയവത്തിന് ആവശ്യ മായ പരിചരണം നൽകാതെ അതിനെ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മുടെ മനസാക്ഷിക്ക് സാരമായ എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിവരും.

വചനമെന്ന കണ്ണാടിയിലൂടെ നാം നമ്മെത്തന്നെ ഒന്ന് കാണുന്നത് നല്ലതായിരിക്കും. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണങ്ങൾ വചനത്തിനൊത്തതും ദൈവമക്കൾക്ക് യോഗ്യമായതും ആയിരിക്കട്ടെ. മാറ്റങ്ങൾ നമുക്കും ആവശ്യമാണ് എന്ന ചിന്ത നമ്മെ നേരിന്റെ പാതയിലൂടെ നയിക്കും. ദൈവനാമം നമ്മിലൂടെ മഹിമപ്പെടും. ●

"യേശുവിനൊപ്പം, എന്നാൽ യേശുവില്ലാതെ"

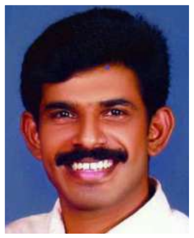

Pr. Biju P. Samuel, West Bengal

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അസാമാന്യമായ 'കഴിവുകൾ' ഉള്ളവനായിരുന്നു യൂദാസ്. അവന്റെ വാക്കുകളിൽ നിറയുന്നത് സാധുജനസേവനവും സംരക്ഷണവും മാത്രം. അതിനാവശ്യമുള്ള വിഭവസമാഹരണത്തെപ്പറ്റി എപ്പോഴും ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നവൻ.

കലർപ്പില്ലാത്ത സമർപ്പണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ തൈലം പുരട്ടി യേശുവിനെ ആദരിച്ചപ്പോൾ, ദേഷ്യം വന്ന ഒരു കുതിരയെപ്പോലെ യൂദാസ് ഉള്ളിൽ ചീറി. എന്നാൽ അതിനോടുള്ള വിയോജിപ്പ് ദരിദ്രരോടുള്ള കരുതലാക്കി ആസൂത്രക്കാരുടെ ആശാൻ പുറത്തുവിട്ടു.

'ചാരിറ്റി'യുടെയും കരുതലിന്റെയും മറവിൽ അവൻ നടത്തിയ 'കക്കൽ' അവന്റെ സഹയാത്രികരായ ശിഷ്യർപോലും ശുശ്രൂഷാ കാലയളവിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അത്ര നിഗൂഢമായും നയകുശലതയോടും വിദഗ്ധമായിട്ടുമാണ് അവൻ മോഷണം നടത്തിയിരുന്നത് (Steals by stealth).

'യേശുവിനൊപ്പം' നടന്നപ്പോഴും ചതിയും വഞ്ചനയും വെട്ടിപ്പും കൃത്രിമത്വവും കപടതയും നെറികേടും അവന്റെ കൂടപ്പിറപ്പായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരായ സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ നൽകിയ ചെറുസാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളാണ് സ്വാർത്ഥകാര്യങ്ങൾക്കായി യൂദാസ് ഉപയോഗിച്ചത്.

യൂദയുടെ നടപ്പും ഇരിപ്പും കഴിപ്പുമെല്ലാം യേശുവിനൊപ്പം ആയിരുന്നു. പക്ഷേ അവന്റെ ഹൃദയസംവാദം യേശുവിനെ കുടുക്കാൻ നടക്കുന്നവരുടെ ഒപ്പമായിരുന്നു. പറഞ്ഞൊത്ത തുക വാങ്ങിച്ചു പോക്കറ്റിലിട്ട ശേഷമാണ് അവൻ മാളികമുറിയിലെ കൂട്ടായ്മയിൽ എത്തുന്നത്. യൂദാസ് നീട്ടിവച്ചുകൊടുത്ത കാൽ യേശുനാഥൻ കഴുകി. തനിക്കു നേരെ ഉയരുന്ന കുതികാൽ യേശു അറിയാതിരുന്നില്ല. അറിഞ്ഞിട്ടും...

കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരാൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആഴമായ ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിച്ചവരിൽ യൂദാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടായ്മയുടെയും ആഴമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും ഐക്യതയുടെയും അടയാളമായി, ഒരുമിച്ചിരുന്ന് അപ്പം കഴിച്ച സമയത്തും അവന്റെ മനസ്സു നിറയെ ദ്രോഹമായിരുന്നു. അവന്റെ ഹൃദയം സാത്താന്റെ കൂടാരമായി മാറിയിരുന്നു.

ആ സ്നേഹക്കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും പുറത്തു പോകുന്നതിന്റെ അവസാന നിമിഷത്തിലും യൂദാസ് 'വാങ്ങുകയായിരുന്നു.' അവിടുന്നു നൽകിയ അപ്പം 'വാങ്ങി' അവൻ ഭക്ഷിച്ചു.

ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു മുൻപേ അവന്റെ ജീവിതത്തെ യേശു ഒറ്റവാക്കിൽ വിലയിരുത്തി: 'ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവനു കൊള്ളായിരുന്നു...'

ആവശ്യത്തിനു പൈസ അവന്റെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മതസാമൂഹിക നേതാക്കളുമായും അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളുമായും അവനു സൗഹൃദവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവന്റേത് വിഫലമായ ഒരു ജീവിതം ആയിരുന്നു എന്ന് കർത്താവുതന്നേ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന വിലയിരുത്തൽ നടത്തേണ്ടത് കർത്താവുതന്നെയല്ലേ?

യൂദാസ് നടന്നത് അത്ഭുതങ്ങളുടെ വഴിയിലൂടെയാണ്. ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തോടൊപ്പം അവൻ നടന്നുവെങ്കിലും അവന്റെ ഉള്ളിൽ അന്ധകാരം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

വെള്ളിനാണയങ്ങളുടെ കിലുക്കം അവന് സംഗീതാത്മകമായി തോന്നി. പുരോഹിതരിൽനിന്നും വാങ്ങിച്ച പൈസയുടെ സേവനം അവൻ മടക്കിക്കൊടുത്തു. ആ കാര്യത്തിൽ അവൻ കാണിച്ച 'വിശ്വസ്തത' ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ അവിശ്വസ്തതയും വഞ്ചനയും ആയിരുന്നു.

ഒരു ചുംബനത്തിനു മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി സ്നേഹത്തെ അവൻ വിൽപ്പനച്ചരക്കാക്കി.

എന്നിട്ടോ.. 'ജീവവൃക്ഷമായ ക്രൂശ്' അപ്പുറത്ത് ഉയരുന്നതിനു മുമ്പു തന്നേ യൂദാസ് മരണമരത്തിൽ അഭയം തേടി...

നിങ്ങൾക്ക് യേശുവിനോടു ചേർന്നു നടക്കാം... അപ്പോൾതന്നെ ഹൃദയംകൊണ്ട് യേശുവിനെ പിന്തുടരാതെയും ഇരിക്കാം... ●

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ
കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച
ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ
പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80,
നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100)
ലഭ്യമാണ്.
ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

കൂടുതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

അഭിമുഖം

ഡോ. ഇടിച്ചെറിയ നൈനാനുമായി സുവാർത്താ പ്രവർത്തകർ നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ

ഇവാ. വർഗീസ് കൊല്ലക്കൊമ്പിൽ, റവ. ഡോ. ഇടിച്ചെറിയ നൈനാൻ, പാ. ഷിനു ജോൺ എന്നിവർ

സാർ ഇപ്പോൾ ഏതൊക്കെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നു ?

കോട്ടയം തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയുടെ വൈസ് ചെയർമാൻ, ഭോപ്പാലിൽ ഉള്ള സുസമാചാർ സേവ മണ്ഡലി ബോർഡു മെമ്പർ, ഐപിസി പൂർവ്വാൻചൽ റീജിയൻ പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

പൂർവ്വാൻചൽ റീജിയനിൽ എത്ര ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകൾ ഉണ്ട്?

10 റെവന്യൂ ജില്ലകൾ ചേർത്താണ് പൂർവ്വാൻചൽ റീജിയൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

അവിടെ സുവിശേഷ വിരോധികളുടെ എതിർപ്പ് ഇല്ലേ?

ഉണ്ട്. എതിർപ്പുകളുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് എല്ലാ മതവിശ്വാസങ്ങളെയും മുറുക്കി പിടിക്കാനും അതു പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഏതൊരു പൗരനുംഅവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ബൈബിൾ പിടിച്ചു പുറത്തിറങ്ങുവാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യം. സഭാ ഹാളകളിൽ മാത്രമല്ല സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിലിരുന്നു പോലും ആരാധന നടത്തുന്നതിനെ എതിർക്കുകയും അവരുടെ വീടുകൾ, ഹാളുകൾ പള്ളികൾ, പള്ളിക്കൂടങ്ങളെല്ലാം തല്ലി തകർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നിത്യ സംഭവമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ സുവിശേഷ വിരോധികൾ നടത്തുന്ന ഈ അക്രമങ്ങൾ ഭരണഘടന വിരുദ്ധമല്ലേ?

അതേ, സർക്കാർ കണ്ണടച്ചു അവരെ അനുവദിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയുമാണ്. നിയമവും ഭരണഘടനയും ലംഘിക്കുന്നവർക്കു എതിരെ അല്ല കേസെടുക്കുന്നത് പ്രത്യുത, പീഢിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു എതിരെ കേസുണ്ടാക്കി അവരെ ജയിലിലിലടക്കുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സഭയുടെ നിലപാടു എന്തായിരിക്കണം ?

നീതി നിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളത്. എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ട് സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ. നിങ്ങൾക്കു മുൻപേ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രവാകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചല്ലോ (മത്താ. 5:10-12).

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മയക്കുമരുന്നിൽ സഭ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഉറങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ മനസ്സോടെ മറന്നു കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ നാം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുകയാണ്. പീഢനത്തിൽ നിന്നാണ് സഭ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു വന്നതു. വീണ്ടും പീഢനത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കി സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലേക്കു കടന്നു വരണം. അയൽക്കാരനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. സഭയുടെ ചുറ്റുപാടുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ദൈവസ്നേഹം അവർക്കു മനസിലാകും വിധം നാം ജീവിക്കണം. യിസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രവാചകനുണ്ട്. അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ എന്റെ യജമാനനു സൗഖ്യം വരുമെന്നു ബാലിക പറഞ്ഞതു നാം ഓർക്കണം. ഒരു അടിമ പെൺകുട്ടി അവളുടെ കടമ ചെയ്തപ്പോൾ സൈന്യാധിപനായ ഒരു നയമാൻ സൌഖ്യമാകുന്നു (2 രാജ. 5:3). നഷ്ടങ്ങളും വേദനകളും വന്നെന്നിരിക്കാം. പീഢനത്തിന്റെ കാലത്താണ് സഭ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കുന്നത്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടത്തിലേക്കു പോകേണ്ടതിനു വഴിയിൽ മീനിന്റെ പടം വരച്ചു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേം കൊടുത്തിരുന്നു. ആ പടം നോക്കിയാണ് അവർ പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നത്. എത്ര കഠിനമായ സാഹചര്യമെന്നു നമുക്കു ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. പീഢനകാലത്തു സഭകൾ ഐക്യത്തിലേക്കു കടന്നു വരും. ഏക മനസ്സോടും ഏകാത്മാവോടും കൂടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കും. വിഭാഗീയ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ജനം പുറത്തുവരും. സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഇതു കാരണമാകും. ദൈവം നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. സ്തേഫാനോസിന്റെ ജ്ഞാനത്തോടും ആത്മാവോടും എതിർത്തു നിൽപാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല (അ.പ്ര. 6:10). അതുകൊണ്ട് അവർ കോപപരവശരായി അവനെ കൊന്നു കളഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ ജ്ഞാനത്തോടും ഉപദേശത്തോടും എതിർത്തു നിൽക്കുവാൻ വിരോധികൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ യേശുവിനെ കൊന്നു കളഞ്ഞു. സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരായിരുന്നു യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ധൈര്യത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ അവർക്കു എതിർത്തു നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് യെഹൂദന്മാർ അവരെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ സഭ മേൽക്കുമേൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നു നടക്കുന്ന പീഢനത്തിലും സഭ പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നമുക്കു ഉണരാം. ●

Scenes from a youth seminar conducted by IPC Jalgaon District

Pr. Sobin Joseph preaching

Pr. Shaji Mohammad preaching

Youths with team members

Pr. Wisner preaching

Pr. Robin Mammen preaching

Mumbai East Dist. PYPA Talent Test 2025 - 1st Position IPC Panvel

SUVARTHA - Registered with Registrar of News Papers for India Under Licence No. 56985-93

Scenes from Ahmednagar District of IPC Maharashtra

Pray for these under construction church halls